BESLUT

KOMMISSIONENS BESLUT (EU) 2017/365

av den 4 juli 2016

om det statliga stöd SA.36387 (2013/C) (f.d. 2013/NN) (f.d. 2013/CP) som Spanien har genomfört till förmån för Valencia Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva, Hércules Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva och Elche Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva

[delgivet med nr C(2016) 4060]

(Endast den spanska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 108.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

med beaktande av kommissionens beslut om att inleda det förfarande som anges i artikel 108.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt avseende stöd SA.36387 (2013/C) (f.d. 2013/NN) (f.d. 2013/CP), ([1])

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

(1) Genom pressrapporter och uppgifter som skickades in från allmänheten under åren 2012–2013 uppmärksammades kommissionen på att den regionala förvaltningen i Valencia (nedan kallad *Generalitat Valenciana*) påstods ha beviljat statligt stöd i form av lånegarantier till förmån för tre fotbollsklubbar i Valencia: Valencia Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva (nedan kallad *Valencia CF*), Hércules Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva (nedan kallad *Hercules CF*) och Elche Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva (nedan kallad *Elche CF*). Enligt samma rapporter utökades garantin till förmån för Valencia CF senare vid minst två tillfällen för att täcka försenade räntor, kostnader och kapital. Den 8 april 2013 ombads Spanien kommentera dessa rapporter. Spanien lämnade uppgifter till kommissionen den 27 maj och den 3 juni 2013.

(2) Genom en skrivelse av den 18 december 2013 underrättade kommissionen Spanien om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 108.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) avseende detta stöd (nedan kallat *beslutet om att inleda förfarandet*). Genom en skrivelse av den 10 februari 2014 inkom Spanien med synpunkter på beslutet om att inleda förfarandet.

(3) Kommissionen begärde upplysningar från Spanien genom en skrivelse av den 1 augusti 2014, som Spanien svarade på genom skrivelser av den 30 september och den 13 oktober 2014. Kommissionen begärde kompletterande upplysningar från Spanien genom en skrivelse av den 23 januari 2015, som Spanien svarade på genom en skrivelse av den 27 april 2015.

(4) Instituto Valenciano de Finanzas (nedan kallat *IVF*), ett offentligt finansinstitut under Generalitat Valencianas överinsyn, inkom med synpunkter den 3 november och den 15 december 2014 respektive den 20 februari, den 25 februari, den 31 mars och den 18 maj 2015. IVF lämnade kompletterande upplysningar genom e-postmeddelanden av den 3, 5, 13, 19, 20, 26 och 30 november 2015, den 1, 11, 14, 15, 16, 17 och 18 december 2015, samt den 4 och 13 maj 2016.

([1]) EUT C 69, 7.3.2014, s. 99.

(5) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* ([2]) den 7 mars 2014. Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med sina synpunkter på stödet i fråga. Kommissionen har mottagit synpunkter från följande berörda parter: Liga Nacional de Fútbol Profesional den 7 april 2014, Valencia CF den 7 april, den 16 juni, den 30 oktober och den 15 december 2014, samt den 12 maj 2015, och stiftelsen Fundación Valencia Club de Fútbol (nedan kallad *Fundacion Valencia*) den 19 maj 2015. Kommissionen har översänt dessa synpunkter till Spanien som getts tillfälle att bemöta dem. Spaniens synpunkter mottogs av kommissionen i skrivelser av den 30 september och den 13 oktober 2014 och den 3 juli 2015. Valencia CF lämnade ytterligare klargöranden den 14 december 2015 och den 26 januari 2016. Den 29 januari 2015 hölls ett möte i Bryssel där kommissionen, de spanska myndigheterna, företrädare för IVF och företrädare för Valencia CF deltog.

2. BESKRIVNING AV STÖDET OCH STÖDMOTTAGARNA

2.1 Åtgärd 1: 2009 års statliga stöd till förmån för Valencia CF

(6) Den 5 november 2009 beviljade IVF en garanti för ett banklån på 75 miljoner euro från Bancaja (nu Bankia) till Fundacion Valencia. IVF är ett offentligt finansinstitut under Generalitat Valencianas översyn och Generalitat Valenciana representeras även i IVF:s allmänna råd och investeringskommitté.

(7) I beslutet att bevilja garantin till Fundacion Valencia angav IVF att det uttryckliga syftet med lånet var att finansiera Fundacion Valencias förvärv av aktier i Valencia CF, inom ramen för Valencia CF:s beslut att genomföra ett kapitaltillskott på 92,4 miljoner euro genom en nyemission av 1 922 250 aktier (som innebar att det totala antalet aktier ökade till 2 114 475). De nya aktierna tecknades till ett pris som motsvarade de befintliga aktiernas nominella värde av 48,08 euro per aktie. Genom lånet förvärvade Fundacion Valencia 70,6 % av aktieinnehavet i Valencia CF till det ovannämnda priset på 48,08 euro per aktie. Andra förvärvares medverkan i samma kapitaltillskott inbringade 18,8 miljoner euro. Av dessa aktier såldes senare 52 212 aktier till priset 56,50 euro per aktie under räkenskapsåret 2010–2011, 878 aktier till priset 57,00 euro per aktie under räkenskapsåret 2011–2012, och 1 481 368 aktier till priset 67,50 euro per aktie under räkenskapsåret 2013–2014.

(8) IVF:s garanti täckte 100 % av lånets kapitalbelopp, jämte ränta och kostnader för den garanterade transaktionen. IVF skulle betala en årlig garantiavgift på 0,5 % och Fundacion Valencia ett engångsbelopp i form av en åtagandeavgift på 1 % ([3]). Som motgaranti mottog IVF en andrahandspant, efter Bankia, på de aktier i Valencia CF som Fundacion Valencia ägde. Det underliggande lånet var på sex år, och omfattade en amorteringsfri period (för betalningen av lånekapitalet) på fyra år. Det underliggande lånets räntesatser var a) 6 % till och med den 26 augusti 2010 (lånets första år), och b) från och med den 26 augusti 2010, Euribor 1 år + en marginal på 3,5 % och en minimiräntesats på 6 %. Enligt planen för betalningen av lånekapitalet skulle de årliga räntebetalningarna inledas i augusti 2010, medan det i fråga om lånekapitalet gjordes en överenskommelse om att betala 37,5 miljoner euro den 26 augusti 2014 och 37,5 miljoner euro den 26 augusti 2015. Tanken var att återbetalningen av lånekapitalet och räntan skulle finansieras genom försäljningen av de aktier som Fundacion Valencia hade förvärvat i Valencia CF.

2.2 Åtgärd 2: 2010 års statliga stöd till förmån för Hercules CF

(9) Den 26 juli 2010 beviljade IVF en garanti för ett banklån på 18 miljoner euro från Caja de Ahorros del Mediterráneo till Fundacion Hercules. I beslutet att bevilja garantin till Fundacion Hercules angav IVF att det uttryckliga syftet med lånet var att finansiera Fundacion Hercules förvärv av aktier i Hercules CF, inom ramen för det kapitaltillskott som Hercules CF hade beslutat att genomföra. Garantin täckte 100 % av lånets kapitalbelopp, jämte ränta och kostnader för den garanterade transaktionen. Fundacion Hercules skulle betala en årlig garantiavgift på 1 % till IVF. Som motgaranti mottog IVF pant på de aktier i Hercules CF som Fundacion Hercules ägde. Fram till pantsättningen av aktierna erhöll IVF en tillfällig garanti från ägaren till arenan Estadio José Rico Pérez, Aligestión Integral SA, och pant för de aktier i Hercules CF som ägdes av Aligestión Integral SA. Det

([2]) Se fotnot 1.
([3]) En avgift som en långivare tar ut av en låntagare för en oanvänd kreditlinje eller ej utbetalade lån.

underliggande lånets löptid var fem år. Det underliggande lånets räntesatser var a) en fast ränta på 4 % under de första 36 månaderna, och b) Euribor 1 år + en marginal på 2 % under de sista 24 månaderna. Det togs även ut en åtagandeavgift på 0,5 %. Tanken var att återbetalningen av det garanterade lånet (kapitalbelopp och ränta) skulle ske genom försäljningen av de förvärvade aktierna i Hercules CF.

(10) Efter det att IVF hade beviljat den statliga garantin återbetalade Fundacion Hercules inte det underliggande lånet. Den 24 januari 2012 betalade därför IVF, som var tvungen att fullgöra sina rättsliga förpliktelser som borgensman, tillbaka 18,4 miljoner euro till den långivande banken, ersatte banken som fordringsägare för det aktuella lånet och inledde därefter en rättsprocess mot Fundacion Hercules för att återvinna ovannämnda belopp.

2.3 **Åtgärd 3: 2011 års statliga stöd till förmån för Elche CF**

(11) Den 17 februari 2011 beviljade IVF två garantier för två banklån på sammanlagt 14 miljoner euro, från Caja de Ahorros del Mediterráneo (9 miljoner euro) och från Banco de Valencia (5 miljoner euro), till Fundacion Elche. I beslutet att bevilja garantierna till Fundacion Elche angav IVF att det uttryckliga syftet med båda lånen var att finansiera Fundacion Elches förvärv av aktier i Elche CF, inom ramen för det kapitaltillskott som Elche CF hade beslutat att genomföra. Garantin täckte 100 % av lånets kapitalbelopp, jämte ränta och kostnader för den garanterade transaktionen. Fundacion Elche skulle betala en årlig garantiavgift på 1 % till IVF. Som motgaranti mottog IVF pant på de aktier i Elche CF som ägdes av Fundacion Hercules. Det underliggande lånets löptid var fem år. Det underliggande lånets räntesats motsvarade Euribor 1 år + en marginal på 3,5 %. Det togs även ut en åtagandeavgift på 0,5 %. Tanken var att återbetalningen av det garanterade lånet (kapitalbelopp och ränta) skulle ske genom försäljningen av de förvärvade aktierna i Elche CF.

2.4 **Åtgärd 4: 2010 och 2013 års utökning av 2009 års statliga garanti till förmån för Valencia CF**

(12) Den 10 november 2010 utökade IVF sin garanti till Fundacion Valencia med 6 miljoner euro. Syftet med utökningen av garantin var att täcka en ökning av Bankias befintliga lån med 6 miljoner euro för att kunna betala förfallna kapitalbelopp, räntor och kostnader. Till följd av denna ökning ändrades den ursprungliga betalningsplanen för återbetalningen av lånebeloppet (se skäl 7) och det fastställdes att 40,5 miljoner euro skulle återbetalas den 26 augusti 2014 och 40,5 miljoner euro den 26 augusti 2015. Räntan på lånet förblev oförändrad.

(13) Enligt de upplysningar som de spanska myndigheterna och Valencia CF har lämnat under undersökningsförfarandet betalade IVF i februari 2013 ut 4,9 miljoner euro för att täcka Bankias åberopande av en del av den statliga garantin, eftersom ränteinbetalningen den 26 augusti 2012 hade uteblivit. På grundval av de uppgifter som kommissionen förfogade över vid den aktuella tidpunkten inledde kommissionen det formella granskningsförfarandet i december 2013, eftersom den misstänkte att IVF i februari 2013 hade utökat sin befintliga garanti på liknande sätt som utökningen av garantin den 10 november 2010.

2.5 **Stödmottagarna**

(14) Valencia CF är en professionell spansk fotbollsklubb. Den är hemmahörande i Valencia och bildades 1919. Klubben spelar i den spanska högstaligan (”La Liga”) och är en av de största fotbollsklubbarna i Spanien och Europa. Valencia CF har vunnit sex ligatitlar och sju titlar i spanska cupen (Copa del Rey). I La Ligas maratontabell ligger Valencia på tredje plats efter Real Madrid CF och FC Barcelona. Klubben har även nått åtta stora europeiska klubblagsfinaler, och vunnit fem av dem. Dessutom har Valencia CF varit medlem i G-14-gruppen, som består av de största europeiska fotbollsklubbarna. I Spanien är Valencia CF den klubb som har tredje flest supportrar. Den är också en av världens största klubbar sett till antalet medlemmar (registrerade betalande supportrar), med mer än 50 000 säsongskortsinnehavare och mer än 20 000 säsongskortsinnehavare på väntelistan. Klubben spelar sina hemmamatcher på Estadio Mestalla, med plats för 55 000 åskådare.

(15) Tabell 1 innehåller uppgifter om Valencia CF:s finansiella resultat under perioden juni 2007 till juni 2012.

Tabell 1

Finansiella nyckeltal för Valencia CF juni 2007 till juni 2012

(i miljoner euro)

	7/2006–6/2007	7/2007–6/2008	7/2008–6/2009	7/2009–6/2010	7/2010–6/2011	7/2011–6/2012
Omsättning	107,6	99,4	82,4	101,3	116,8	119,6
Resultat före skatt (EBT)	– 26,1	12,4	– 59,2	17,9	0,1	8,3
EBT-marginal	– 0,24	0,12	– 0,72	0,18	0,00	0,07
Registrerat kapital	9,2	9,2	9,2	101,7	101,7	101,7
Eget kapital	– 26,3	5,9	– 33,3	57,3	55,4	57,6
Skuldsättningsgrad	– 11,1	73,5	– 16,5	8,0	6,9	6,6

Källa: Årsrapporter och inhämtning av affärsdata.

(16) Fundacion Valencia är en ideell stiftelse som har inrättats för att ”bevara, sprida och främja idrottsrelaterade, kulturella och sociala aspekter av Valencia Club de Fútbol och banden mellan klubben och dess fans”. Fundacion Valencia bildades 1996 och var redan från början aktieägare i Valencia CF. Fundacion Valencias verksamhet består bland annat av att främja fotboll, leda Valencia CF:s ungdomslag och främja dam- och amatörfotboll. Efter det aktuella kapitaltillskottet (se skäl 7) fick Fundacion Valencia aktiemajoritet i Valencia CF, och kontrollerade 72 % av aktierna (jämfört med 1,6 % före kapitaltillskottet), samt blev moderbolag till Valencia CF ([4]). Alla styrelseledamöter i Valencia CF var dessutom även styrelseledamöter Fundacion Valencia.

(17) Tabell 2 innehåller Fundacion Valencias finansiella uppgifter för perioden juni 2008 till juni 2011.

Tabell 2

Finansiella nyckeltal för Fundacion Valencia juli 2008 till juni 2011

(i miljoner euro)

	7/2007–6/2008	7/2008–6/2009	7/2009–6/2010	7/2010–6/2011
Bruttointäkter	1,7	1,8	1,2	1,5
Resultat före skatt (EBT)	– 0,01	0,00	– 4,4	– 4,8
Summa tillgångar	0,6	0,6	74,1	71,8
Eget kapital	0,03	0,03	– 4,4	– 9,9
Skulder	0,5	0,6	76,5	81,6

Källa: Fundacion Valencias årsrapporter.

([4]) I Valencia CF:s årsrapport från juni 2012 anges att Valencia CF tillhör en företagsgrupp vars moder- eller holdingbolag är is Fundacion Valencia.

(18) Hercules CF är en professionell spansk fotbollsklubb hemmahörande i Alicante, i regionen Valencia. Klubben bildades 1922 och spelar för närvarande i den spanska tredjedivisionen (Segunda División B). Klubben spelar sina hemmamatcher på Estadio José Rico Pérez, med plats för 30 000 åskådare. Vid tidpunkten för den granskade åtgärden (juli 2010) hade Hercules CF precis gått upp i La Liga, efter att säsongen 2009–2010 ha kommit tvåa i den spanska andradivisionen (Segunda División). Enligt de spanska myndigheterna ingick Hercules CF den 25 januari 2012 ett avtal med majoriteten av de privata fordringsägare som hade inlett konkursförfaranden den 5 juli 2011 (*concurso de acreedores*). Avtalet innebar att 50 % av fordringarna efterskänktes och att betalningen av vanliga fordringar sköts upp i sju år, vilket kunde förlängas med ytterligare två år om Hercules CF förlorade sin professionella status. Tabell 3 innehåller uppgifter om Hercules CF:s finansiella resultat under perioden juni 2008 till juni 2012.

Tabell 3

Finansiella nyckeltal för Hercules CF juni 2008 till juni 2012

(i miljoner euro)

	7/2007–6/2008	7/2008–6/2009	7/2009–6/2010	7/2010–6/2011	7/2011–6/2012
Omsättning	4,0	4,1	5,4	24,8	6,2
Resultat före skatt (EBT)	– 5,7	– 9,8	– 17,6	– 12,9	– 0,4
EBT-marginal	– 1,4	– 2,4	– 3,3	– 0,5	– 0,1
Registrerat kapital	3,8	3,8	3,8	21,2	21,2
Eget kapital	– 22,6	– 29,6	– 29,4	– 39,0	– 36,6
Skuldsättningsgrad	– 1,1	– 1,0	– 1,6	– 1,3	– 1,4

Källa: Årsrapporter och inhämtning av affärsdata.

(19) Stiftelsen Fundación Hércules de Alicante (nedan kallad *Fundacion Hercules*) är en stiftelse med uppdraget att främja social välfärd och frågor med anknytning till Hercules CF, och är inte inblandad i den ekonomiska verksamheten. Tack vare det omtvistade kapitaltillskottet (se skäl 9) förvärvade Fundacion Hercules 81,96 %, och därmed en majoritet, av aktierna i Hercules CF, medan den näst största aktieägaren ägde 16,99 % av aktierna (före kapitaltillskottet saknade Fundacion Hercules helt aktieinnehav). Enligt Fundacion Hercules stadgar och regler är styrelseledamöterna i Hercules CF i juridisk mening även ledamöter i Fundacion Hercules beslutande organ (*Patronato*). Tabell 4 innehåller Fundacion Hercules finansiella uppgifter för perioden juni 2009 till juni 2011.

Tabell 4

Finansiella nyckeltal för Fundacion Hercules juni 2009 till juni 2011

(i miljoner euro)

	7/2008–6/2009	7/2009–6/2010	7/2010–6/2011
Bruttointäkter	0,6	0,4	0,4
Resultat före skatt (EBT)	0,0	0,0	0,0
Summa tillgångar	0,06	0,12	17,58
Eget kapital	0,03	0,03	– 1,00
Skulder	0,03	0,09	18,58

Källa: Fundacion Hercules årsrapporter.

(20) Elche CF är en professionell spansk fotbollsklubb i Elche, i provinsen Alicante, i regionen Valencia. Klubben bildades 1923 och spelar för närvarande i den spanska andradivisionen. Den spelar sina hemmamatcher på Estadio Manuel Martínez Valero, med plats för 38 750 åskådare. När de omtvistade åtgärderna beviljades (februari 2011) spelade klubben i andradivisionen. Under säsongerna 2013–2014 och 2014–2015 spelade den däremot i La Liga. Tabell 5 innehåller uppgifter om Elche CF:s finansiella resultat under perioden juni 2007 till juni 2011. Enligt de spanska myndigheterna inleddes ett insolvensförfarande mot Elche CF den 6 augusti 2015.

Tabell 5

Finansiella nyckeltal för Elche CF juni 2007 till juni 2011

(i miljoner euro)

	7/2006–6/2007	7/2007–6/2008	7/2008–6/2009	7/2009–6/2010	7/2010–6/2011
Omsättning	5,9	7,1	4,4	4,4	4,8
Resultat före skatt (EBT)	– 6,2	– 3,9	– 3,3	– 1,1	1,4
EBT-marginal	– 1,1	– 0,5	– 0,8	– 0,3	0,3
Registrerat kapital	13,4	13,4	17,4	8,1	22,1
Eget kapital	16,0	12,1	– 10,2	– 10,2	4,3
Skuldsättningsgrad	1,9	2,7	– 2,7	– 2,7	4,6

Källa: Elche CF:s årsrapporter.

(21) Stiftelsen Fundación Elche Club de Fútbol (nedan kallad *Fundacion Elche*) är en ideell organisation i regionen Valencia med uppdraget att främja och utveckla idrottsrelaterade verksamheter, och är inte inblandad i den ekonomiska verksamheten. Med det omtvistade kapitaltillskottet (se skäl 10) förvärvade Fundacion Elche en majoritet av aktierna i Elche och blev med sina 63,45 % av aktierna den enda av Elche CF:s aktieägare som hade ett aktieinnehav på mer än 10 % (före kapitaltillskottet saknade stiftelsen helt aktieinnehav). Majoriteten av styrelseledamöterna i Elche CF var dessutom även styrelseledamöter i Fundacion Elche.

(22) Tabell 6 innehåller Fundacion Elches finansiella uppgifter för perioden 2009–2011.

Tabell 6

Finansiella nyckeltal för Fundacion Elche december 2009 till december 2011

(i miljoner euro)

	2009	2010	2011
Bruttointäkter	0,2	0,3	0,3
Resultat före skatt (EBT)	0,0	0,0	0,0
Summa tillgångar	1,8	1,4	15,4
Eget kapital	1,4	1,4	1,4
Skulder	0,4	0,08	14,1

Källa: Fundacion Elches årsrapporter.

2.6 **2009 års lönsamhetsplan för Valencia CF**

(23) Enligt de spanska myndigheterna fattade IVF sitt beslut att bevilja 2009 års garanti till förmån för Valencia CF på grundval av en ”lönsamhetsplan” från maj 2009. I lönsamhetsplanen ingick följande:

a) En redovisning av Valencia CF:s finansiella uppgifter för perioden juni 2004 till juni 2009. Följande ansågs vara de viktigaste aspekterna när det gäller klubbens svåra ekonomiska situation:

— Verksamheten gick med förlust, både när det gällde den allmänna affärsverksamheten och köp och försäljning av spelarrättigheter.

— Byggandet av en ny arena hade stoppat upp till följd av kraftigt minskade inkomster på budgeten 366 miljoner euro, på grund av bristande resurser för den långsiktiga finansieringen av arenan.

— Fyra tomter tillhörande Estadio Mestalla som utbjöds till försäljning hade sjunkit i värde och det rådde brist på köpare, vilket gjorde att det förväntade försäljningspriset hade sjunkit från 350 miljoner euro till 250 miljoner euro.

— Underskottet täcktes delvis av extraordinära egendomstransaktioner.

— Kraftigt stigande skulder med tillhörande ekonomisk börda.

— Negativa egna medel täcktes genom försäljning av en av Mestallatomterna och aktiveringen av skatterabatter.

b) Följande finansiella åtgärder och åtgärder inom ramen för affärsverksamheten som skulle hjälpa klubben att komma ur svårigheterna:

— Ett kapitaltillskott på 92 miljoner euro.

— Finansiering av en ny arena med hjälp av långsiktiga instrument.

— Ökade inkomster genom framför allt idrifttagandet av den nya arenan, vilket skulle resultera i en betydande ökning av säsongskortsinnehavare och det område som genererar intäkter (parkering, butiker, tjänster etc.).

— Minskade utgifter, framför allt när det gäller spelartruppen, genom ändrad policy på det sportsliga området: spelartruppens sammansättning, lönestruktur etc.

— Försäljning av tomter (Mestalla och Ciudad Deportiva de Paterna).

— Försäljning av spelarrättigheter under planens två första år.

c) De planerade sportliga investeringarna under perioden juni 2010 till juni 2015 och planerade försäljningar, vinster och inköp under perioden juni 2010 till juni 2011.

d) Planerad avveckling av fastighetsinnehav och relevanta intäkter per år: i) försäljning av ”tredjeparts”-fastigheter till ett belopp av 80 miljoner euro, som planerades ge en vinst på 42 miljoner euro i juni 2011, ii) försäljning av Mestalla-tomter till ett belopp av 250 miljoner euro, som planerades ge en vinst på 160 miljoner euro i december 2011, iii) försäljning av Paterna-tomten till ett belopp av 35 miljoner euro, som planerades ge en vinst på 33 miljoner euro i juni 2012.

e) Klubbens finansieringsbehov under perioden 2010–2015, med diagram som visar nödvändiga belopp per år, motsvarande månadsfinansiering per år och de huvudsakliga finansieringsanvändningsområdena och finansieringskällorna per år.

f) En prognos som förutspådde att Valencia CF skulle nå (bland annat) följande resultat till och med juni 2015:

Tabell 7

Prognos för Valencia CF:s finansiella uppgifter juni 2010 till juni 2015 enligt lönsamhetsplanen

(i miljoner euro)

	7/2009–6/2010	7/2010–6/2011	7/2011–6/2012	7/2012–6/2013	7/2013–6/2014	7/2014–6/2015
Omsättning	92,2	93,7	122,4	128,6	134,7	138,7
Rörelseresultat	– 30,0	– 24,7	– 8,9	– 0,2	1,9	5,1

(i miljoner euro)

	7/2009–6/2010	7/2010–6/2011	7/2011–6/2012	7/2012–6/2013	7/2013–6/2014	7/2014–6/2015
Rörelsemarginal	– 0,33	– 0,26	– 0,07	0,00	0,01	0,04
Resultat före skatt (EBT)	– 9,5	50,5	154,8	– 0,2	1,9	5,1
EBT-marginal	– 0,1	0,54	1,26	0,00	0,01	0,04
Registrerat kapital	99,8	99,8	99,8	99,8	99,8	99,8
Eget kapital	39,9	76,5	202,9	203,4	204,7	208,2
Avkastning på eget kapital	– 0,23	0,66	0,76	0,00	0,01	0,02
Skuldsättningsgrad	10,17	5,20	0,53	0,39	0,35	0,40

2.7 **Fundacion Valencias försäljning av aktier i Valencia CF 2014**

(24) Enligt de synpunkter som inkommit från Spanien, Fundacion Valencia och Valencia CF, tillkännagav Fundacion Valencia efter IVF:s godkännande (som krävdes enligt en klausul i IVF:s garanti) i januari 2014 offentligt att det hade för avsikt att inleda en process för att sälja sina aktier i Valencia CF. I februari 2014 inrättades en förvaltningskommitté för att leda processen. Kommittén bestod av företrädare för Bankia, Generalitat Valenciana (som företräddes av IVF), Valencia CF och Fundacion Valencia. Försäljningen sköttes av KPMG (som utsetts av Bankia) och PwC. Anbud mottogs från följande sju företag och personer i Kina, Förenta staterna, Saudiarabien, Singapore, Ryssland och Costa Rica.

a) Dalian Wanda-gruppen, […] (*).

b) Promontoria Holding 93 BV, […].

c) The Up 54 Limited, […].

d) Global Emerging Market, […].

e) Meriton Holdings Limited, ett Singaporebaserat företag som ägs av Peter Lim, en affärsman och investerare från Singapore som har en förmögenhet värderad till 2,4 miljarder US-dollar (enligt Forbes).

f) Zolotaya Zvezda, […].

g) Mario Alvarado Orozco, […].

(25) De viktigaste kriterierna för att bedöma anbuden var följande:

a) Återbetalning av Valencia CF:s lån (den vinnande budgivaren betalade faktiskt tillbaka Valencias garanterade lån, vilket innebar att den statliga garanti som är föremål för undersökningen upphörde, se skäl 28).

b) Ett kapitaltillskott och minskning av Valencia CF:s skulder.

c) Ett åtagande om att slutföra byggandet av Valencia CF:s nya hemmaarena (byggarbetet hade avbrutits) och fullgörandet av de relevanta utestående åtagandena gentemot kommunen (skifte av planer och tillhörande sportområden).

d) Den nya arenan ska fortsatt ingå i Valencia CF:s tillgångar.

(*) Konfidentiella uppgifter.

e) Valencia CF ska permanent behålla sina tillgångar. Inkomster från avyttring av tillgångar ska endast användas för att rekapitalisera Valencia CF.

f) Den vinnande budgivaren ska garantera Valencia CF:s tillgångar och finansiella balansräkning fem år framåt och förbinda sig att inte sälja klubben eller förlora aktiemajoriteten under minst fem år.

g) Kriterier på det ”sociala området” inbegrep förekomst av små aktieägare, bevarandet av Fundacion Valencias roll, främjandet av damfotboll och annan idrottsverksamhet samt främjandet av bilden av Valencia CF i världen.

(26) KPMG och PwC skickade instruktioner till de utvalda investerarna för att få in bindande anbud. Efter det att fristen för att lämna bindande anbud hade löpt ut öppnades anbuden och styrkommittén granskade dem för att vara säker på att de uppfyllde kraven i anbudsprocessen. Anbuden från följande tre intresserade investerare ströks. […] (tillbakadraget), […] (tillbakadraget) och […] (underlåtenhet att lämna solvensuppgifter). För att välja ut den bästa investeraren fastställdes en frist på tre veckor från det att fristen för att lämna anbud hade löpt ut. I detta skede av förfarandet utvärderades de fyra kvarvarande anbuden av förvaltningskommittén och PwC:s och KPMG:s rådgivande organ. Fundacion Valencias styrelse gjorde det slutliga valet mellan de kvarvarande investerarna.

(27) Det vinnande anbudet var det anbud som lämnades av *Meriton Holdings Limited*. Det bestod av en köpeskilling på 100 miljoner euro för 70,06 % av Valencia CF:s aktier, dvs. 1 481 368 aktier eller 67,50 euro per aktie, en långsiktig refinansiering av Valencia CF:s skuld till Bankia på 229 miljoner euro, en aktieägarkreditlinje på 100 miljoner euro och ett åtagande om att inte spä ut de aktier som innehas av minoritetsägare.

(28) Efter att Fundacion Valencia hade erhållit ovannämnda vederlag betalade stiftelsen i oktober 2014 tillbaka hela kapitalbeloppet i 2009 års lån på 75 miljoner euro plus 2010 års utökning med 6 miljoner euro till Bankia, jämte utestående ränta och andra kostnader och skyldigheter. Därefter upphörde IVF:s statliga garanti. Efter återbetalningen till Bankia hade Fundacion Valencia kvar ett överskjutande belopp på 6 miljoner euro.

3. **SKÄL FÖR ATT INLEDA DET FORMELLA GRANSKNINGSFÖRFARANDET**

(29) Den 18 december 2013 beslutade kommissionen att inleda det formella granskningsförfarandet. I sitt beslut om att inleda förfarandet drog kommissionen preliminärt slutsatsen att Valencia CF, Hercules CF och Elche CF kunde anses vara företag i svårigheter vid den tidpunkt då åtgärderna i fråga beviljades. Kommissionen uttryckte också tvivel om huruvida åtgärderna var förenliga med kommissionens tillkännagivande om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd i form av garantier ([5]) (nedan kallat *2008 års tillkännagivande om garantier*) och drog preliminärt slutsatsen att de beviljade åtgärderna utgjorde statligt stöd.

(30) I sitt beslut om att inleda förfarandet ansåg kommissionen dessutom preliminärt att den spanska staten, genom Generalitat Valenciana, hade ett klart och direkt inflytande över IVF och drog preliminärt slutsatsen att åtgärderna kunde tillskrivas staten.

(31) Mot bakgrund av ovanstående uttryckte kommissionen tvivel beträffande de fyra åtgärder som var föremål för granskningen och drog preliminärt slutsatsen att samtliga åtgärder utgjorde statligt stöd.

(32) Dessutom ansåg kommissionen att de enheter som i slutändan hade gynnats av de statliga garantierna var Valencia CF, Hercules CF och Elche CF eftersom lånen och garantierna beviljades för att köpa aktier som klubbarna nyligen hade emitterat i syfte att öka sitt eget kapital. Kommissionen ansåg också preliminärt att det inte kunde uteslutas att Fundacion Valencia, Fundacion Hercules och Fundacion Elche också gynnades av de angivna åtgärderna, och inte enbart fungerade som mellanhänder mellan staten och klubben vid beviljandet av stödet.

(33) Kommissionen uttryckte även tvivel om huruvida de fyra åtgärder som var föremål för granskningen var förenliga med den inre marknaden, framför allt eftersom de spanska myndigheterna inte angav några möjliga skäl till varför åtgärderna skulle anses förenliga.

(34) Med tanke på de aktuella åtgärdernas karaktär och det faktum att Valencia CF, Hercules CF och Elche CF kunde betraktas som företag i svårigheter när åtgärderna beviljades, noterade kommissionen att åtgärdernas förenlighet endast kunde bedömas enligt artikel 107.3 c i EUF-fördraget, och i synnerhet med utgångspunkt i gemenskapens

([5]) EUT C 155, 20.6.2008, s. 10.

riktlinjer från 2004 för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter ([6]) (nedan kallade *2004 års undsättnings- och omstruktureringsriktlinjer*). Kommissionen konstaterade för det första att villkoren för undsättningsstöd enligt avsnitt 3.1 i 2004 års undsättnings- och omstruktureringsriktlinjer inte verkade vara uppfyllda. När det gäller omstruktureringsstöd i den mening som avses i avsnitt 3.2 i 2004 års undsättnings- och omstruktureringsriktlinjer påpekade kommissionen att de identifierade åtgärderna hade beviljats utan någon trovärdig omstruktureringsplan som uppfyllde villkoren i 2004 års undsättnings- och omstruktureringsriktlinjer.

(35) Slutligen konstaterade kommissionen att upprepade åtgärder föreföll ha beviljats till förmån för Valencia CF när klubben befann sig i svårigheter. Engångsvillkoret i avsnitt 3.3 i 2004 års undsättnings- och omstruktureringsriktlinjer föreföll därmed inte vara uppfyllt.

4. **MEDLEMSSTATENS STÅNDPUNKT**

(36) Både de spanska myndigheterna och IVF (som är ett instrument som används av Generalitat Valenciana och det organ som beviljade de aktuella åtgärderna) inkom med synpunkter under det formella granskningsförfarandet. Synpunkterna sammanfaller till stor del och kommer därför att redovisas tillsammans i de efterföljande skälen. De kommer att redovisas som Spaniens synpunkter eftersom IVF är en enhet som tillhör och kontrolleras av Generalitat Valenciana.

(37) Spanien ansåg att åtgärderna 1, 2, 3 och 4 inte utgjorde statligt stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget, eftersom beviljandet av de aktuella garantierna och deras villkor låg i linje med de budgetar som hade godkänts i enlighet med de bestämmelser och gränser som anges i den spanska lagstiftningen. ([7])

(38) Spanien konstaterade även att åtgärderna 1, 2, 3 och 4 inte gav de aktuella stödmottagarna någon otillbörlig fördel enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget eftersom bestämmelserna i 2008 års tillkännagivande om garantier hade uppfyllts, framför allt genom följande åtgärder.

a) De underliggande transaktionerna beskrevs och var mätbara.

b) IVF erhöll motgarantier för de aktuella garantierna, särskilt pant på de aktier som stiftelserna förvärvade med de garanterade lånen.

c) Mottagarna av garantierna, dvs. de tre stiftelserna, befann sig inte i svårigheter när garantierna beviljades.

d) Garantiavgifterna och räntesatserna för de garanterade lånen låg på en marknadsmässig nivå.

(39) Av följande skäl hävdar Spanien dessutom att 2009 års beslut från Fundacion Valencia att investera i aktier i Valencia CF var förenligt med principen om en investerare i en marknadsekonomi och att ingen otillbörlig fördel hade beviljats enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget:

a) IVF:s beslut att bevilja åtgärd 1 grundades på Valencia CF:s lönsamhetsplan som beskrev klubbens goda ekonomiska framtidsutsikter, vilka framför allt grundades på driften av klubbens nya arena (se skäl 20).

b) Det fanns en överenskommelse om att det lån som Fundacion Valencia erhöll skulle betalas tillbaka med intäkterna från försäljningen av de aktier i Valencia CF som Fundacion Valencia förvärvade 2009.

c) Viktiga investerare deltog i hög grad i försäljningsprocessen 2014, vilket är ett bevis på marknadens intresse.

d) Det vinnande budet i 2014 års försäljningsprocess var högre än det pris som Fundacion Valencia betalade för sitt förvärv av aktier i Valencia CF 2009 (67,50 euro per aktie jämfört med 48,08 euro per aktie).

([6]) EUT C 244, 1.10.2004, s. 2.

([7]) Framför allt: a) den åttonde tilläggsbestämmelsen till Generalitat Valencianas lag 7/1990 av den 28 december 1990 om 1991 års budget, genom vilken IVF inrättades, och b) Valencias regionalråds lagstiftningsdekret av den 26 juni 1991 som ändrade Generalitat Valencianas lag om offentliga finanser.

(40) Av följande skäl hävdar Spanien dessutom att de granskade åtgärderna inte uppfyller kriteriet om snedvridning av konkurrensen och påverkan på handeln mellan medlemsstaterna i artikel 107.1 i EUF-fördraget:

a) Om man jämför Valencia CF:s situation 2012 med situationen för andra aktörer i likvärdiga ligor, som t.ex. Premier League, ser man att Valencia CF hade lägre inkomster från tv-rättigheter än till och med Blackpool, det lag som hade lägst sådana inkomster i Premier League. Under säsongen 2011–2012 saknade Valencia CF dessutom huvudsponsor på framsidan av matchtröjorna, vilket visar att klubben har svårt att konkurrera på sponsormarknaden. Slutligen var klubben tvungen att under undersökningsperioden sälja sina mest värdefulla spelare, vilket minskade klubbens chanser till sportsliga framgångar.

b) Hercules CF låg i andradivisionen när de beviljades lånet. Dess geografiska räckvidd är därför, och har alltid varit, lokal och laget har aldrig deltagit i några europeiska klubblagsturneringar.

c) Elche CF har aldrig kvalificerat sig för några europeiska klubblagsturneringar och dess ekonomiska inflytande sträcker sig sällan bortom provinsen Alicante. Elche är dessutom en klubb som inte på egen hand har förmåga att attrahera fotbollsspelare från andra marknader till sådana finansiella villkor som hade ändrat konkurrensförhållandena.

(41) Spanien hävdar att enligt planen för återbetalning av de garanterade lånen till Fundacion Valencia var denna stiftelse skyldig att senast den 30 juni 2015 ha sålt alla aktier som den hade förvärvat från Valencia CF enligt följande: a) i en första fas, som avslutades den 31 december 2010, skulle Fundacion Valencia sälja minst 47 663 aktier till ett pris av 53,50 euro per aktie, och b) i en andra fas, som avslutades den 30 juni 2015, skulle Fundacion Valencia sälja 852 452 aktier. Fundacion Valencia var skyldig att använda intäkterna från aktieförsäljningen för att återbetala de garanterade lånen.

(42) Spanien bestrider inte kommissionens preliminära slutsatser (och medger till och med) att IVF:s beslut att bevilja de aktuella åtgärderna kan tillskrivas staten, och att Valencia CF, Hercules CF och Elche CF befann sig i svårigheter när de aktuella åtgärderna beviljades. Dessutom medger Spanien att de garantier som IVF beviljade för lånen till Fundacion Valencia, Fundacion Hercules och Fundacion Elche i varje enskilt fall täckte 100 % av det underliggande lånebeloppet, plus ränta och kostnaderna för den garanterade transaktionen.

(43) Spanien anförde även att åtgärderna 1 och 4, om kommissionen skulle komma fram till att dessa utgör statligt stöd (till förmån för Valencia CF och Fundacion Valencia), är förenliga med den inre marknaden i enlighet med 2004 års undsättnings- och omstruktureringsriktlinjer.

(44) När det gäller att återställa lönsamheten anser Spanien att 2009 års lönsamhetsplan tryggar Valencia CF:s långsiktiga lönsamhet. Spanien anser dessutom att försäljningen av Valencia CF:s mest värdefulla spelare är en lämplig och proportionerlig kompensationsåtgärd. När det gäller begränsning av stödet till ett minimum (eget bidrag) hävdar Spanien dessutom att det faktum att privata köpare deltog i 2009 års kapitaltillskott på 18,8 miljoner euro bör godtas som eget bidrag. Slutligen anser Spanien att engångsvillkoret respekterades eftersom åtgärd 4 endast utgjordes av en utökning av den befintliga garantin med 6 miljoner euro den 10 november 2010. Denna åtgärd kan därför inte betraktas som en ny garanti och således nytt statligt stöd till förmån för Valencia CF. Enligt Spanien inbegriper åtgärd 4 inte någon annan statlig garanti, eftersom IVF i februari 2013 endast betalade 4,9 miljoner euro för att täcka Bankias åberopande av delar av den statliga garantin på grund av att den ränteinbetalning som skulle ha gjorts den 26 augusti 2012 hade uteblivit.

(45) Kommissionen konstaterar slutligen att Spanien inte tillhandahöll en plan för de finansiella utsikterna för Hercules CF och Elche CF när den statliga garantin till förmån för dessa klubbar beviljades (2010 respektive 2011). Dessutom har Spanien inte lämnat synpunkter på huruvida det finns anledning att anse att åtgärderna 2 och 3 är förenliga med den inre marknaden.

5. SYNPUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

(46) Under det formella granskningsförfarandet mottog kommissionen synpunkter från Valencia CF och Fundacion Valencia. Dessa sammanfaller i hög grad med synpunkterna från Spanien och IVF (se skälen 36–45). Utöver dessa sammanfallande argument hävdade ovannämnda berörda parter följande:

a) Valencia CF hävdar att försäljningen av de aktier som Fundacion Valencia 2009 hade förvärvat till ett pris som översteg anskaffningspriset på 48,08 euro per aktie (se skäl 6), och det faktum att IVF ställde dessa aktier som säkerhet för sin garanti, visar att IVF agerade i enlighet med principen om en investerare i en marknadsekonomi på grund av värdet på de aktier som skulle täcka IVF:s risker som borgensman.

b) Eftersom äganderätten till Valencia CF överläts inom ramen för ett öppet anbudsförfarande hävdar Valencia CF att stödinslaget speglades i marknadspriset och ingick i anskaffningspriset. Därför är det den som säljer aktierna som behåller värdet av stödet. Valencia CF har hävdat att ovanstående följer av rättspraxis. ([8]) Enligt Valencia CF måste det statliga garantibeloppet därför återvinnas från säljaren, dvs. Fundacion Valencia.

c) Valencia CF hävdar dessutom att det sammanlagda värdet på dess spelare ([9]), tillsammans med det faktum att klubbens registrerade kapital under perioden 2007–2009 inte minskade utan låg på en stabil nivå och att klubben gick med vinst igen 2011 och 2012, räcker för att vederlägga antagandet att Valencia CF befann sig i ekonomiska svårigheter bara för att klubben hade ett negativt eget kapital under perioden 2007–2009. Det öppna anbudsförfarande som Fundacion Valencia genomförde, det stora antalet anbudsgivare och det anskaffningspris som Meriton Holdings Limited betalade bekräftade dessutom att Valencia CF:s verkliga ekonomiska värde är betydligt större än det nettovärde som anges i Valencia CF:s årsredovisning och inbegriper marknadsvärdet på dess spelare, klubbens varumärke och dess internationella genomslagskraft.

d) Valencia CF hävdar dessutom att man vid beräkningen av eventuella stödinslag bör ta hänsyn till att Valencia CF vid tidpunkten för den granskade åtgärden inte befann sig i ”allvarliga/ekonomiska svårigheter” utan snarare hade ett ”tillfredsställande kreditbetyg” och att den pant i form av Valencia CF:s aktier som IVF mottog av Fundacion Valencia bör betraktas som en ”hög” eller åtminstone ”normal” säkerhetsnivå.

e) Valencia CF hävdar också att 2009 års garanti var förenlig med 2009 års tillfälliga gemenskapsram för statliga stödåtgärder för att främja tillgången till finansiering i den aktuella finansiella och ekonomiska krisen ([10]) som antogs för att åtgärda brister som uppstått till följd av den ekonomiska och finansiella kris som inleddes i oktober 2008.

f) Fundacion Valencia hävdar att dess förvaltningsorgan antog en betalningsplan som överlämnades till Generalitat Valenciana och till Bankia, så att Bankia kunde bevilja den aktuella garantin och det aktuella lånet. Enligt betalningsplanen var Fundacion Valencia skyldig att sälja alla sina förvärvade aktier i Valencia CF. Försäljningen skulle ha slutförts senast den 30 juni 2015 och gå till på följande sätt: a) i en första fas, med slutdatum den 31 december 2010, skulle Fundacion Valencia sälja minst 47 663 aktier till ett pris av 53,50 euro per aktie, vilket skulle ge intäkter på cirka 2,5 miljoner euro, och b) i en andra fas, med slutdatum den 30 juni 2015, skulle Fundacion Valencia sälja minst 852 452 aktier till ett pris av 53,50–67,50 euro per aktie. Fundacion Valencia påpekar att fristen den 30 juni 2015 sammanfaller med det garanterade lånets förfallodag. Fundacion Valencia var skyldig att använda alla intäkter från aktieförsäljningen för att amortera de garanterade lånen. Fundacion Valencia anger att aktiernas försäljningspris skulle motsvara deras nominella värde plus eventuell upplupen ränta på det garanterade lånet under den aktuella perioden. På samma sätt skulle försäljningsbeloppet ökas om den årliga räntan på det låneavtal som ingåtts mellan Fundacion Valencia och Bankia för anskaffningen av aktierna ökade (dvs. överskred den avtalade räntesatsen 6 %). Fundacion Valencia tillägger att det garanterade lånet skulle betalas tillbaka med ekonomiska bidrag från institutionella förvaltare och tredjeparter (offentliga institutioner och privata företag) och från återkommande intäkter från den löpande verksamheten. I detta sammanhang hävdar Fundacion Valencia att den första ränteinbetalningen, med förfallodag den 27 augusti 2010, inte kunde genomföras på grund av att den första försäljningsfasen hade dragit ut på tiden, vilket fick till följd att det garanterade lånet utökades med 6 miljoner euro den 10 november 2010 (åtgärd 4, se skäl 11).

g) Fundacion Valencia hävdar också att den i februari 2013 betalade 5 221 517,39 euro till Bankia för att en del av garantin skulle utlösas i förtid och att IVF (borgensmannen) betalade motsvarande belopp.

h) Fundacion Valencia hävdar slutligen att 2009 års garanti upphävdes den 24 oktober 2014. På grund av ett flertal olika rättsprocesser i Spanien gällde emellertid garantin inte under hela denna period. Under vissa perioder fanns det ingen garanti på grund av att domstolarna förklarade att den redan från början var ogiltig, och under andra perioder upphävdes garantin tillfälligt genom ett domstolsbeslut om beviljande av

([8]) Kommissionens beslut av den 12 maj 2004 i ärende C 40/00, skäl 120, domstolens dom av den 20 september 2001 i mål C-390/98, Banks, ECLI:EU:C:2001:456, punkterna 77–78, och domstolens dom av den 8 maj 2003 i de förenade målen C-328/99 och C-399/00, Italien och SIM 2 Multimedia mot kommissionen, ECLI:EU:C:2003:252, punkt 83.

([9]) Enligt Valencia CF var a) det sammanlagda bokförda värdet (anskaffningskostnad minus årlig amortering) på Valencia CF:s spelare 95,7 miljoner euro, enligt årsredovisningen för räkenskapsåret 2008/2009, b) det beräknade sammanlagda värdet på Valencia CF:s spelare i juni 2009 cirka 235,7 miljoner euro och c) såldes spelare för 78,7 miljoner euro under det räkenskapsår som slutade i juni 2010 (medan klubben under samma period köpte nya spelare för sammanlagt 14,5 miljoner euro).

([10]) EUT C 16, 22.1.2009, s. 1.

skyddsåtgärder. I detta sammanhang hävdar Fundacion Valencia att kommissionen, om det slås fast att den aktuella garantin inbegriper vissa statliga stödinslag, vid sin bedömning även bör ta hänsyn till de perioder då garantin tillfälligt upphävdes eller ogiltigförklarades.

(47) Kommissionen har även mottagit synpunkter från Liga Nacional de Fútbol Profesional (den spanska professionella fotbollsligan (nedan kallad *LFP*), dvs. den idrottsorganisation som består av alla idrottsaktiebolag och fotbollsklubbar i den spanska första- och andradivisionen som spelar professionell klubbfotboll på nationell nivå.

(48) I sina synpunkter delar LFP uppfattningen att beslutet om att inleda förfarandet inte är tillräckligt tydligt när det gäller det potentiella stödets tänkbara påverkan på konkurrensen, och inte heller tillräckligt tydligt när det gäller påverkan på handeln mellan medlemsstaterna. LFP hävdar dessutom att idrottssektorn i allmänhet och fotbollssektorn i synnerhet, framför allt på grund av dess popularitet bland ungdomar, bör ges särskild behandling enligt artikel 165 i EUF-fördraget. Slutligen hävdar LFP att idrottsverksamhet som utövas av professionella idrottsklubbar obestridligen är en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse, vilket enligt artikel 106.2 i EUF-fördraget innebär att tillämpningen av konkurrensregler på dessa klubbar inte ”rättsligt eller i praktiken” får hindra att de särskilda uppgifter som tilldelats dem fullgörs. I det sammanhanget hävdar LFP att det undantag som anges i artikel 107.3 c i EUF-fördraget, i vilket det förklaras att som förenligt med den inre marknaden kan anses ”stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller […] när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset”, tydligt speglar denna tanke. LFP delar dessutom uppfattningen att det faktum att kommissionen hittills inte har antagit några riktlinjer om tillämpningen av fördragets regler om statligt stöd på kommersiell idrottsverksamhet gör det svårare att bedöma det aktuella ärendet. Att enbart stödja sig på en analog tillämpning av olika allmänna, heterogena normer utanför den granskade sektorn är ingen lämplig lösning, eftersom det finns en tydlig och uppenbar risk för en partisk bedömning av ärendet, utöver den rättsosäkerhet som detta innebär. Slutligen hävdar LFP att kommissionen, för att bedöma det påstådda stödet och huruvida detta är lagligt, enligt unionsrätten bör ta hänsyn till vissa av LFP:s bestämmelser. LFP hänvisar särskilt till sina bestämmelser om godkännande av klubbarnas budgetar, begränsning av klubbarnas utgifter, klubbarnas ekonomiska och finansiella kapacitet, skydd för fordringsägare, förnuftiga klubbfinanser, främjande av ansvarsfulla utgifter och skydd för klubbarnas långsiktiga lönsamhet och bärkraftighet.

6. SPANIENS KOMMENTARER TILL SYNPUNKTERNA FRÅN BERÖRDA TREDJE PARTER

(49) I sina kommentarer till de synpunkter som lämnats av berörda parter upprepade Spanien den ståndpunkt som den gav uttryck för i sin skrivelse av den 27 april 2015, som innehöll de flesta av de argument som beskrivits i skälen 36–45.

7. BEDÖMNING AV ÅTGÄRDERNA

7.1 Förekomst av stöd

(50) Enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den inre marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

(51) För att kunna avgöra förekomsten av statligt stöd måste kommissionen bedöma huruvida de kumulativa kriterierna i artikel 107.1 i EUF-fördraget (dvs. överföring av statliga medel, selektiv fördel, eventuell snedvridning av konkurrensen och påverkan på handeln inom EU) är uppfyllda för var och en av de fyra åtgärder som bedöms.

7.1.1 *Statliga medel och statens ansvar*

(52) För att en åtgärd ska kunna anses utgöra statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget måste den beviljas direkt eller indirekt genom statliga medel och måste kunna tillskrivas staten. Enligt rättspraxis ska ett företags medel anses utgöra statliga medel om staten genom att utöva ett dominerande inflytande över sådana företag kan styra användningen av företagens medel ([11]).

(53) Överföringen av statliga medel kan ske på många olika sätt, bland annat genom statliga garantier. Statliga garantier innebär alltid en risk för att statliga medel måste betalas ut eftersom ett ianspråkstagande belastar statsbudgeten. En garanti som inte ersätts fullt ut innebär dessutom att staten förlorar medel. Uppställandet av en garanti innebär dessutom en konkret risk för att ytterligare en börda läggs på staten i framtiden och är därför tillräckligt för att artikel 107.1 ska tillämpas ([12]).

([11]) Dom av den 16 maj 2002 i mål C-482/99, Frankrike mot kommissionen (Stardust Marine), ECLI:EU:C:2002:294.
([12]) Dom av den 1 december 1998 i mål C-200/97, Ecotrade, EU:C:1998:579, punkt 41, och dom av den 19 mars 2013 i de förenade målen C-399/10 P och C-401/10 P, Bouygues och Bouygues Télécom mot kommissionen m.fl., EU:C:2013:175, punkterna 137–139.

(54) Kommissionen konstaterar för det första att alla åtgärder som är föremål för granskning helt och hållet vidtogs av IVF. Enligt de institutionella uppgifterna på IVF:s webbplats ([13]), inrättades IVF genom lag 7/1990 (den 28 december 1990) som ett offentligrättsligt organ underställt Generalitat Valenciana, och är tänkt att fungera som det främsta instrumentet för offentlig kreditpolitik och för att bistå Generalitat Valenciana vid dess utövande av sina befogenheter på det finansiella området. IVF är ett offentligt finansinstitut som kontrolleras av Generalitat Valenciana och Generalitat Valencianas företrädare ingår även i IVF:s allmänna råd och investeringskommitté. För närvarande är IVF knutet till finansavdelningen vid Generalitat Valenciana ([14]).

(55) Mot bakgrund av ovanstående konstaterar kommissionen att själva syftet med IVF är nära knutet till den offentliga förvaltningen och till verkställandet av myndighetsbeslut. Om ett företags verksamhet har en offentlig karaktär är detta en viktig indikator på att företagets beteende kan tillskrivas staten ([15]), särskilt i den mån företaget används av staten som ett verktyg för att genomföra en politik ([16]) snarare än i syfte att fullgöra ett rent affärsmässigt mål ([17]). Spanien har inte anfört några argument beträffande denna indikator. Dessutom uppmärksammas att Generalitat Valenciana deltar i IVF:s allmänna råd (se skäl 6).

(56) Mot bakgrund av ovanstående anser kommissionen att staten utövade ett klart och tydligt inflytande över IVF. Detta bestrids inte av Spanien. Spanien hävdar dessutom att beviljandet av de aktuella garantierna och deras villkor var förenliga med de budgetar som godkänts i enlighet med de bestämmelser och gränser som anges i den spanska lagstiftningen, och hänvisar särskilt till IVF (se skäl 37), som visar att de aktuella åtgärderna inbegrep statliga medel. Mot bakgrund av ovanstående anser kommissionen att de åtgärder som IVF beviljade utgör statliga medel och kan tillskrivas Spanien.

7.1.2 *Selektiv fördel*

(57) De statliga åtgärder som är föremål för granskning ger en selektiv fördel eftersom de gynnar enskilda företag. I det aktuella ärendet gjorde de statliga åtgärderna det möjligt för respektive stiftelse att finansiera förvärvet av aktier i de tre granskade klubbarna, genom kapitaltillskott.

(58) När det gäller förekomsten av en fördel hävdar Spanien att beslutet att bevilja åtgärd 1 var förenligt med principen om en investerare i en marknadsekonomi på grund av 2009 års lönsamhetsplan. Av följande skäl kan kommissionen inte godta detta påstående:

a) 2009 års lönsamhetsplan innehåller inte någon känslighetsanalys av de risker som skulle kunna påverka det ekonomiska resultatet för Valencia CF. Viktiga aspekter i en sådan bedömning saknades, t.ex. följderna av klubbens olika tänkbara placeringar i ligans sluttabell, ändrade priser på fastighetsmarknaden, sponsormarknaden eller på marknaden för sändningsrättigheter, potentiella risker beträffande fansens möjlighet att betala för säsongsbiljetter eller för biljetter till enstaka matcher, spelarnas skaderisk, ändringar på marknaden för spelarövergångar etc.

b) De finansiella resultat som förutspåddes i lönsamhetsplanen var lägre än vad som krävdes för att återställa Valencia CF:s långsiktiga lönsamhet. Som framgår av tabell 4 förutspådde lönsamhetsplanen rörelseförluster fram till det räkenskapsår som slutade i juni 2013, dvs. under fyra år efter beviljandet av åtgärd 1. De förutspådda rörelsevinsterna för de räkenskapsår som slutade i juni 2014 respektive juni 2015 hade en mycket låg rörelsemarginal, nämligen 1 % respektive 4 %. När det gäller klubbens förutspådda resultat före skatt fram till det räkenskapsår som slutade i juni 2015 gäller slutligen samma analys som för rörelseresultatet ovan, där de mycket höga resultaten på 50,5 miljoner euro det räkenskapsår som slutade i juni 2011 och 154,8 miljoner euro det räkenskapsår som slutade i juni 2012 inte är representativa för klubbens resultat utan utgör extraordinära resultat som beror på försäljning av tomtmark.

(59) Mot bakgrund av ovanstående anser kommissionen att 2009 års lönsamhetsplan inte visade att Valencia CF hade utsikter att betala tillbaka 2009 års garanterade lån, eftersom den inte innehöll några inslag om Valencia CF:s återhämtning från sina årliga förluster och höga skuldsättning och saknade de trovärdiga och genomarbetade ekonomiska prognoser som en lönsamhetsplan bör innehålla.

([13]) http://www.ivf.gva.es/
([14]) http://www.ivf.gva.es/p.aspx?pag=InformacionInstitucional.
([15]) Domen i det ovannämnda målet Stardust Marine, punkt 56, och domen i det ovannämnda målet Air France, punkt 58.
([16]) Dom av den 22 mars 1977 i mål 78/76, Steinlike & Weinlig mot Tyskland, ECLI:EU:C:1977:52, punkterna 17 och 18.
([17]) Dom av den 15 juli 2004 i mål C-345/02, Pearle BV m.fl. mot Hoofdbedrijfschap Ambachten, ECLI:EU:C:2004:448, punkt 37.

(60) Valencia CF hävdar dessutom att det öppna anbudsförfarande som Fundacion Valencia genomförde, det stora antalet anbudsgivare och det anskaffningspris som Meriton Holdings Limited betalade bekräftade att Valencia CF:s verkliga ekonomiska värde är betydligt större än det nettovärde som anges i Valencia CF:s årsredovisning och inbegriper marknadsvärdet på dess spelare, klubbens varumärke och dess internationella genomslagskraft. Kommissionen kan inte godta detta argument eftersom försäljningen av klubbens aktier till Meriton Holdings Limited ägde rum 2014, dvs. fem år efter 2009, den tidpunkt då åtgärd 1 beviljades, och mer än tre år efter det att åtgärd 4 beviljades. Försäljningen är därför inte relevant för bedömningen av Valencia CF:s ekonomiska situation 2009.

(61) Valencia CF hävdar också att försäljningen av de aktier som Fundacion Valencia hade förvärvat 2009 – vilka såldes till ett pris som översteg anskaffningspriset på 48,08 euro per aktie – och det faktum att IVF mottog pant på dessa aktier som säkerhet för sin garanti, visar att IVF som borgensman agerade i enlighet med principen om en investerare i en marknadsekonomi eftersom värdet på dessa aktier skulle täcka IVF:s risker som borgensman. Kommissionen kan inte godta detta påstående eftersom försäljningen av de aktuella aktierna ägde rum efter det att IVF hade mottagit pant på dem, under räkenskapsåren 2010–2011, 2011–2012 och 2013–2014. De priser som togs ut vid dessa försäljningar kan därför inte ligga till grund för värdet på de aktuella aktierna 2009.

(62) När det gäller åtgärd 4, och särskilt den del som rör den påstådda utökningen av den befintliga garantin i februari 2013, som var orsaken till att kommissionen inledde det formella granskningsförfarandet, konstaterar kommissionen att de spanska myndigheterna under det formella granskningsförfarandet förtydligade att åtgärden utgjordes av en betalning från IVF på 4,9 miljoner euro i februari 2013 för att täcka Bankias åberopande av delar av den statliga garantin på grund av att ränteinbetalningen den 26 augusti 2012 hade uteblivit. Kommissionen anser att IVF genom betalningen fullgjorde sin skyldighet som borgensman och att det inte rörde sig om en ny betalning till förmån för stödmottagaren. Kommissionen anser således att denna betalning i februari 2013 inte gav stödmottagaren någon ytterligare fördel och därför inte utgör statligt stöd.

(63) När det gäller identifieringen av stödmottagarna konstaterar kommissionen att enligt rättspraxis ska en enhet som har ett kontrollerande innehav i ett bolag anses delta i det kontrollerade företagets ekonomiska verksamhet om det i praktiken utövar denna kontroll genom att direkt eller indirekt utöva ett inflytande på förvaltningen av bolaget, och om a) en ledamot av dess styrelse utses till styrelseledamot i det kontrollerade bolaget, och b) det finns finansieringsarrangemang mellan de två enheterna ([18]).

(64) I förevarande fall gjorde kapitaltillskottet det möjligt för de tre stiftelserna att förvärva ett kontrollerande aktieinnehav i sina respektive fotbollsklubbar. Framför allt blev Fundacion Valencia innehavare av 72 % av aktierna (jämfört med 1,6 % före kapitaltillskottet). I Valencia CF:s årsrapport (från juni 2012) anges dessutom att Valencia CF tillhör en företagsgrupp vars moder- eller holdingbolag är Fundacion Valencia.

(65) När det gäller Fundacion Hercules, förvärvade denna stiftelse ett aktieinnehav på 81,96 %, medan den näst största aktieägaren innehade 16,99 % (före kapitaltillskottet saknade Fundacion Hercules helt aktieinnehav).

(66) Slutligen förvärvade Fundacion Elche ett aktieinnehav på 63,45 % och blev den enda av aktieägarna i Elche CF med ett aktieinnehav på mer än 10 % (före kapitaltillskottet saknade denna stiftelse helt aktieinnehav).

(67) När det gäller ledamöter i stiftelsernas och fotbollsklubbarnas styrelser konstaterar kommissionen att a) alla styrelseledamöter i Valencia CF även var styrelseledamöter i Fundacion Valencia, b) majoriteten av styrelseledamöterna i Elche CF även var styrelseledamöter i Fundacion Elche, och c) styrelseledamöterna i Hercules CF enligt Fundacion Hercules stadgar och regler i juridisk mening även är ledamöter i Fundacion Hercules beslutande organ (*Patronato*). När det gäller finansieringsarrangemangen mellan stiftelserna och deras respektive fotbollsklubbar konstaterar kommissionen slutligen att stiftelserna deltog i återbetalningen av de lån som hade hjälpt till att finansiera klubbarna, t.ex. genom försäljning av de aktier som de hade förvärvat. Stiftelserna spelade därför en aktiv och kontinuerlig roll vid finansieringen av klubbarna, inte enbart som de parter som hade finansierat klubbarnas kapitaltillskott utan även som de parter som tog hand om de lån genom vilka klubbarna erhöll detta kapital. Av ovanstående framgår att stiftelserna, som moder- eller holdingbolag, deltog i förvaltningen av sina respektive fotbollsklubbar.

(68) Kommissionen konstaterar samtidigt att enligt låne- och garantiavtalen var det enda syftet med IVF:s beviljande av garantierna för lånen på 75 miljoner euro till Fundacion Valencia, 18 miljoner euro till Fundacion Hercules och

([18]) Se dom av den 10 januari 2006 i mål C-222/04, Cassa di Risparmio di Firenze m.fl., ECLI:EU:C:2006:8.

14 miljoner euro till Fundacion Elche att stiftelserna skulle förvärva aktier i Valencia CF, Hercules CF och Elche CF. Kommissionen konstaterar att denna finansiella konstruktion hade till syfte att underlätta finansieringen av fotbollsklubbars kapitaltillskott genom att använda stiftelserna som finansiella bolag, och att syftet med åtgärderna därför inte var att gynna stiftelserna, utan snarare respektive klubb. I detta avseende konstaterar kommissionen också att det av stiftelsernas ekonomiska situation när de granskade åtgärderna beviljades (se tabellerna 2, 4 och 6) framgår att stiftelsernas situation inte förbättrades genom de aktuella garantierna utan förblev oförändrad, och fortsatte att kännetecknas av låga inkomster, minus- eller nollresultat, lågt värderade tillgångar och relativt sett ökad skuldsättning. Trots att stiftelserna var gäldenärer för de lån och de enheter som täcks av garantierna var risken för att garantierna skulle utlösas kopplad till klubbens resultat, eftersom återbetalningen av de garanterade lånen (kapitalbelopp och ränta) förväntades ske genom försäljningen av de förvärvade aktierna i fotbollsklubbarna. Detta gäller även åtgärd 4 eftersom den orsakades av förseningar under den första fasen av försäljningen av de aktier som hade förvärvats i Valencia CF, som var tänkt att finansiera amorteringen av lånen.

(69) Mot bakgrund av ovanstående anser kommissionen att stödmottagarna för det aktuella stödet är Valencia CF för åtgärderna 1 och 4, Hercules CF för åtgärd 2 och Elche CF för åtgärd 3.

(70) När det gäller stödmottagarnas ekonomiska svårigheter var, som redan påpekats, syftet med de granskade åtgärderna att underlätta finansieringen av fotbollsklubbarnas kapitaltillskott och risken för att garantierna skulle utlösas var kopplad till fotbollsklubbarnas resultat, eftersom återbetalningen av de garanterade lånen förväntades ske genom försäljningen av de förvärvade aktierna i fotbollsklubbarna. Mot bakgrund av ovanstående grundas följande analys på de finansiella uppgifter som Valencia CF, Hercules CF och Elche CF har lämnat. Vid analysen har hänsyn tagits till varje enskild stödmottagares enskilda meriter.

(71) För att fastställa ett riktmärke för ett marknadskonformt pris för de genomförda statliga åtgärderna (och således fastställa huruvida den statliga garantin ger klubbarna en fördel), måste kommissionen fastställa stödmottagarnas kreditbetyg. Spanien har inte lämnat några uppgifter om stödmottagarnas kreditbetyg vid den tidpunkt då åtgärderna beviljades. Kommissionen konstaterar emellertid att Valencia CF, Hercules CF och Elche CF, som tydligt framgår av tabellerna 1, 3 och 5, befann sig i ekonomiska svårigheter redan innan de granskade åtgärderna genomfördes.

(72) 2004 års undsättnings- och omstruktureringsriktlinjer innehåller den definition av företag i svårigheter som tillämpades under den period åtgärderna beviljades. I punkt 10 a i 2004 års undsättnings- och omstruktureringsriktlinjer anges att ett företag befinner sig i svårigheter när ”över hälften av det tecknade kapitalet har förlorats och mer än en fjärdedel av detta kapital förlorats under de senaste tolv månaderna”. Denna bestämmelse speglar antagandet att ett företag vars registrerade kapital minskar inte kan hejda förluster som leder till att företaget med största sannolikhet försätts i konkurs på kort eller medellång sikt (enligt punkt 9 i 2004 års undsättnings- och omstruktureringsriktlinjer).

Valencia CF

(73) Av Valencia CF:s årsredovisning framgår att under perioden juni 2007 till juni 2009 minskade inte klubbens registrerade kapital utan detta låg på en stabil nivå. Av Valencia CF:s årsredovisningar för de tre räkenskapsår som föregick beviljandet av den statliga garantin (de räkenskapsår som slutade i juni 2007, juni 2008 och juni 2009) framgår att företaget hade ett negativt eget kapital i juni 2007 och i juni 2009 på grund av stora förluster under dessa år. Kommissionen anser därför att artikel 10 a i 2004 års undsättnings- och omstruktureringsriktlinjer kan tillämpas, eftersom allt kapital hade försvunnit och mer än en fjärdedel av kapitalet hade förlorats under det räkenskapsår som slutade i juni 2009. I tidigare ärenden ([19]) har kommissionen funnit att om ett företag har negativt eget kapital kan man på förhand utgå från att kriterierna i punkt 10 a är uppfyllda. I en dom slog tribunalen dessutom nyligen fast ([20]) att ett företag med negativt eget kapital kan betraktas som ett företag i svårigheter i den mening som avses i 2004 års undsättnings- och omstruktureringsriktlinjer eftersom förekomsten av ”ett negativt eget kapital […] kan anses utgöra en viktig indikation på en situation där ett företag befinner sig i ekonomiska svårigheter”.

([19]) Kommissionens beslut 2008/716/EG av den 2 april 2008 om statligt stöd C 38/07 (ex NN 45/07) som Frankrike genomfört til förmån för Arbel Fauvet Rail SA (EUT L 238, 5.9.2008, s. 27), kommissionens beslut 2012/541/EU av den 22 februari 2012 om det statliga stöd (statlig stödåtgärd SA.26534 (C 27/10 [f.d. NN 6/09]) som Grekland har genomfört till förmån för Enómeni Klostoÿfantourgía (United Textiles) AE (EUT L 279, 12.10.2012, s. 30) och kommissionens beslut 2014/539/EU av den 27 mars 2014 om det statliga stöd SA.34572 (13/C) (f.d. 13/NN) som Grekland har genomfört för Larco General Mining & Metallurgical Company SA (EUT L 254, 28.8.2014, s. 24).

([20]) Dom av den 3 mars 2010 i de förenade målen T-120/07, Freistaat Sachsen mot kommissionen, och T-120/07, MB Immobilien och MB System mot kommissionen, ECLI:EU:T:2010:62.

(74) Kommissionen anser att under perioden juni 2007 till juni 2009 tycks Valencia CF:s registrerade kapital ha legat på en stabil nivå eftersom klubben under den perioden inte vidtog några lämpliga åtgärder för att förvandla det negativa egna kapitalet till ett positivt kapital, och samtidigt öka kapitalet till en lämplig nivå. Sådana lämpliga åtgärder kunde antingen ha varit kapitalisering av förluster eller ett kapitaltillskott eller båda dessa alternativ. I det avseendet anser kommissionen att en kapitalisering av förluster skulle ha lett till att klubben hade förlorat hela sitt registrerade kapital, eftersom de ackumulerade förlusterna var större än det registrerade kapitalet. Därför anser kommissionen att kriterierna i punkt 10 a i undsättnings- och omstruktureringsriktlinjerna är uppfyllda i detta fall.

(75) När det gäller kriterierna i punkt 11 i undsättnings- och omstruktureringsriktlinjerna noterar kommissionen dessutom att Valencia CF gjorde stora förluster under de räkenskapsår som slutade i juni 2007 och juni 2009, med förluster på 26,1 miljoner euro respektive 59,2 miljoner euro. Dessutom minskade Valencia CF:s omsättning med mer än 20 %, från 107,6 miljoner euro det räkenskapsår som slutade i juni 2007 till 99,4 miljoner i juni 2008 och 82,4 miljoner euro i juni 2009. Vidare hade Valencia CF stora skulder, vilket framgår av att klubbens skuldsättningsgrad var 73,5 i juni 2008 och negativ åren 2007 och 2009. Kommissionen konstaterar även att Valencia CF:s skuldsättningsgrad var positiv i juni 2010 och framåt, medan den under tidigare räkenskapsår var negativ. Den utvecklingen berodde emellertid enbart på kapitaltillskottet 2009 tack vare den aktuella statliga garantin och var inte en följd av klubbens verksamhet. Kommissionen konstaterar dessutom att trots att Valencia CF:s skuldsättningsgrad blev positiv det räkenskapsår som slutade i juni 2010 var skuldsättningsgraden fortfarande hög det året, vilket visar att klubben hade stora skulder.

(76) Det räkenskapsår som slutade i juni 2011 (det år åtgärd 4 beviljades) hade Valencia CF dessutom ökat sin omsättning och gick med vinst. Klubbens vinst låg dock kvar på nära noll medan skulderna låg kvar på en hög nivå.

(77) Ovanstående visar att ända sedan juni 2007, när åtgärderna 1 och 4 beviljades, befann sig Valencia CF i svårigheter i den mening som avses i punkt 11 i 2004 års undsättnings- och omstruktureringsriktlinjer, i vilka det tydligt anges att ett företag kan bedömas befinna sig i svårigheter om ”de vanliga tecknen […] föreligger, såsom ökande förluster, sjunkande omsättning, växande lager, överkapacitet, minskande kassaflöde, stigande skuldsättningsgrad och finansiella kostnader samt ett sjunkande värde, som kan gå ner till noll, på nettotillgångarna”.

Hercules CF

(78) I Hercules CF:s fall framgår det av klubbens finansiella uppgifter (se tabell 3) att klubben under de räkenskapsår som slutade i juni 2008, 2009 och 2010 gjorde större och större förluster (från 5,7 miljoner euro det räkenskapsår som slutade i juni 2008 till 17,6 miljoner euro det räkenskapsår som slutade i juni 2010). Förlusterna ledde till ett negativt eget kapital de åren (på 22,6 miljoner euro, 29,6 miljoner euro respektive 29,4 miljoner euro). Av detta framgår att Hercules CF befann sig i ekonomiska svårigheter i den mening som avses i punkt 10 a (på samma sätt som Valencia CF, se skälen 74–75) och punkt 11 i 2004 års undsättnings- och omstruktureringsriktlinjer när åtgärd 2 beviljades.

Elche CF

(79) I Elche CF:s fall framgår det av klubbens årsredovisningar (se tabell 5) att klubben hade en dalande omsättning (under åren 2008–2010) det räkenskapsår som slutade i juni 2009, negativt resultat före skatt de räkenskapsår som slutade i juni 2007, 2008, 2009 och 2010 och negativt eget kapital de räkenskapsår som slutade i juni 2009 och 2010 (– 10,2 miljoner euro båda räkenskapsåren). Klubbens finansiella uppgifter förbättrades under det räkenskapsår som slutade i juni 2011, när klubben visade vinst för första gången sedan juni 2007 och det egna kapitalet vände från negativt till positivt (4,3 miljoner euro) för första gången sedan juni 2009. Den förbättringen berodde emellertid på det kapitaltillskott som ägde rum samma räkenskapsår tack vare den aktuella statliga garantin (åtgärd 3). Dessa inslag visar att Elche CF befann sig i svårigheter i den mening som avses i punkterna 10 a och 11 i 2004 års undsättnings- och omstruktureringsriktlinjer när åtgärd 3 beviljades.

(80) Kommissionen konstaterar samtidigt att Valencia CF, Hercules CF och Elche CF inte befann sig i en extremt svår situation, i den mening som avses i punkt 2.2 och punkt 4.1 a i 2008 års tillkännagivande om garantier åren innan de granskade åtgärderna beviljades. Det går inte att bortse från att Valencia CF gjorde en vinst på

12,4 miljoner euro under det räkenskapsår som slutade i juni 2008, och innehade immateriella tillgångar av stort värde i form av spelarkontrakt. Framför allt a) var det sammanlagda bokförda värdet (anskaffningskostnad minus årlig amortering) på Valencia CF:s spelarkontrakt, enligt årsredovisningen för räkenskapsåret 2008/2009, 95,7 miljoner euro, b) var det beräknade sammanlagda värdet på Valencia CF:s spelarkontrakt i juni 2009 cirka 235,7 miljoner euro, och c) såldes spelare för 78,7 miljoner euro under det räkenskapsår som slutade i juni 2010 (medan klubben under samma period köpte nya spelare för sammanlagt 14,5 miljoner euro). Hercules CF ökade sin årsomsättning med 35 %, från 4 miljoner euro det räkenskapsår som slutade i juni 2008 till 5,4 miljoner euro det räkenskapsår som slutade i juni 2010. Slutligen minskade Hercules CF:s förlust med 82 %, från 6,2 miljoner euro det räkenskapsår som slutade i juni 2007 till 1,1 miljon euro det räkenskapsår som slutade i juni 2010.

(81) Kommissionen konstaterar dessutom att kreditvärdighetsinstitutens standardmetod är att ge gäldenärer som har ställt in betalningarna ett kreditbetyg som är lägre än CCC (eller ett kreditbetyg i kategori C). Standard & Poor's definition ([21]) av betyget C för utgivare av kortfristiga lån avser t.ex. ”utsatta” gäldenärer ([22]), medan dess definition av de omedelbart lägre betygen R och SD-D avser gäldenärer som ”står under förvaltning” ([23]) respektive som har ställt in alla eller delar av sina betalningar ([24]). Eftersom varken Valencia CF, Hercules CF eller Elche CF var föremål för något insolvensförfarande eller hade ställt in betalningarna när åtgärden beviljades, anser kommissionen att deras kreditbetyg vid den tidpunkten inte kan anses ha varit lägre än CCC.

(82) Kommissionen konstaterar slutligen att det relativt höga bokförda värdet på Valencias fotbollsspelare (tillgångar) inte betyder att klubben inte befann sig i ekonomiska svårigheter. Även om det bokförda värdet på spelarna i Valencia CF var betydande, vilket framgår av klubbens årsredovisningar, skulle värdet på spelarna vid en akut försäljning vara relativt lågt eftersom köpare skulle använda sig av vetskapen om att säljaren (Valencia CF) befann sig i svårigheter för att försöka pressa ned priserna. Dessutom beror spelares marknadsvärde i hög grad på slumpmässiga händelser som skador etc., vilket gör att ett sådant marknadsvärde är mycket volatilt. Mot bakgrund av ovanstående vidhåller kommissionen att Valencia CF befann sig i svårigheter när åtgärderna 1 och 4 beviljades.

(83) Kommissionen anser avslutningsvis att eftersom de tre klubbarna befann sig i ekonomiska svårigheter redan innan åtgärderna vidtogs kan de anses ha ett kreditbetyg i kategorin CCC ([25]).

(84) Valencia CF hävdar att det sammanlagda värdet på dess spelare tillsammans med det faktum att klubbens registrerade kapital under perioden 2007–2009 inte minskade utan låg på en stabil nivå, och att klubben gick med vinst igen 2011 och 2012, räcker för att vederlägga antagandet att Valencia CF befann sig i ekonomiska svårigheter på grund av att det hade ett negativt eget kapital under perioden 2007–2009. Av de skäl som förklarades i skälen 70–83 kan kommissionen inte godta dessa argument.

(85) När det gäller stödinslaget i åtgärderna, vilka alla inbegriper statliga garantier, tar kommissionen hänsyn till avsnitten 2.2 och 3.2 i 2008 års tillkännagivande om garantier. I 2008 års tillkännagivande om garantier anges att det för att kommissionen ska kunna utesluta förekomsten av statligt stöd är tillräckligt att vissa villkor är uppfyllda, som t.ex. att låntagaren inte är i ekonomiska svårigheter och att garantin täcker högst 80 % av det utestående lånet eller någon annan finansiell förpliktelse. När låntagaren inte betalar ett riskbärande pris för garantin får denne en fördel. Om låntagaren är ett företag i ekonomiska svårigheter skulle låntagaren utan statlig garanti dessutom inte kunna hitta ett finansinstitut som är redo att bevilja ett lån.

([21]) https://www.standardandpoors.com/en_US/web/guest/article/-/view/sourceId/504352.

([22]) ”En gäldenär med kreditbetyget 'C' löper för tillfället risk att tvingas ställa in betalningar, vilket skulle resultera i kreditbetyget 'SD' eller 'D', och är beroende av gynnsamma affärsmässiga, finansiella och ekonomiska förhållanden för att uppfylla sina finansiella åtaganden.”

([23]) ”En gäldenär med kreditbetyget 'R' står under förvaltning beroende på sin finansiella situation. Under tiden förvaltningen pågår har förvaltarna befogenhet att prioritera en kategori av fordringar framför en annan eller att betala vissa fordringar och inte andra.”

([24]) ”En gäldenär med kreditbetyget 'SD' (delvis inställda betalningar) eller 'D' har underlåtit att uppfylla en eller flera av sina finansiella förpliktelser (med eller utan rating), med undantag av hybridinstrument som klassificerats som lagstadgat kapital eller om den uteblivna betalningen på förfallodagen sker i enlighet med på förhand avtalade villkor. En gäldenär anses ha ställt in betalningarna om inte Standard & Poor's tror att betalningar kommer att genomföras inom en angiven anståndsperiod. Varje angiven anståndsperiod på mer än fem arbetsdagar kommer emellertid att behandlas som fem arbetsdagar. Kreditbetyget 'D' ges när Standard & Poor's tror att betalningsinställelsen omfattar alla betalningar och att gäldenären kommer att underlåta att uppfylla alla eller nästan alla sina förpliktelser när de förfaller till betalning. Kreditbetyget 'SD' ges när Standard & Poor's tror att gäldenären medvetet har valt att inte betala en viss fordring eller en viss kategori av fordringar, med undantag av hybridinstrument som klassificerats som lagstadgat kapital, men som kommer att fortsätta att betala sina andra fordringar eller kategorier av fordringar i tid. En gäldenärs kreditbetyg sänks till 'D' eller 'SD' om gäldenären erbjuder ett så kallat stressat skuldbyte.”

([25]) Denna kategori avser företag med en betalningskapacitet som beror på bibehållandet av gynnsamma förhållanden och består av kreditbetygen CCC+, CCC och CCC–, CC enligt Standard and Poor's betygsskala.

(86) Kommissionen håller därför inte med Spanien om att villkoren i 2008 års tillkännagivande om garantier är uppfyllda. Om dessa kriterier tillämpas på förevarande ärende leder detta enligt kommissionen till följande slutsatser.

a) Valencia CF, Hercules CF och Elche CF befann sig i ekonomiska svårigheter (se skälen 70–82) när åtgärderna 1, 2, 3 och 4 beviljades.

b) Som framgår av skälen 7–9 täckte garantierna mer än 100 % av de underliggande lånen.

c) De årliga garantiavgifter på 0,5–1 % som togs ut för de aktuella garantierna kan inte anses spegla risken för att de garanterade lånen skulle fallera, med tanke på de svårigheter som Valencia CF, Hercules CF och Elche CF befann sig i och särskilt deras höga skuldsättningsgrad eller det faktum att de hade negativt eget kapital vid tidpunkten för de aktuella åtgärderna.

(87) Mot bakgrund av ovanstående är kommissionens slutsats att åtgärderna 1, 2, 3 och 4 inte uppfyller villkoren i 2008 års tillkännagivande om garantier och kommissionen anser därför att stödmottagarna inte skulle ha erhållit åtgärderna till samma villkor på marknaden och att dessa åtgärder således gav stödmottagarna en fördel.

(88) Mot bakgrund av ovanstående anser kommissionen att åtgärderna 1, 2, 3 och 4, som staten beviljade 2009, 2010 och 2011, gav stödmottagarna en otillbörlig fördel.

7.1.3 *Snedvridning av konkurrensen och påverkan på handeln mellan medlemsstaterna*

(89) Om en professionell klubb som spelar i den högsta eller näst högsta nationella ligan ges en fördel kan detta påverka konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna. Professionella klubbar i den högsta och näst högsta ligan konkurrerar om en plats i de europeiska cupturneringarna, i Spanien via den spanska cupen (*Copa del Rey*), i vilken lag från La Liga och Segunda A och Segunda B deltar, och där vinnaren kvalificerar sig för UEFA Europa League (om klubben inte redan har kvalificerat sig för UEFA Champions League). Vid tidpunkten för de granskade åtgärderna deltog Valencia CF i internationella turneringar (de spelade i Europa League säsongerna 2008–2009 och 2009–2010), medan Hercules CF precis hade gått upp i La Liga efter att ha kommit tvåa i Segunda División och Elche CF spelade i Segunda División (säsongen 2013–2014 spelade man i La Liga). Hercules CF och Elche CF deltog även i Copa del Rey vid tidpunkten för åtgärderna 2 och 3. Professionella klubbar i de högsta och näst högsta ligorna är också aktiva på marknaderna för marknadsföring och tv-rättigheter. Inkomster från sändningsrättigheter, marknadsföring och sponsring är inkomstkällor som sådana klubbar konkurrerar om med andra klubbar, både inhemska och utländska. Desto mer pengar klubbar har tillgång till för att locka till sig de bästa spelarna, desto större sportsliga framgångar kan de få, vilket oftast leder till mer intäkter från ovannämnda verksamheter. Kommissionen anser därför att de åtgärder som ska bedömas snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen och påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

7.1.4 *Slutsatser beträffande förekomsten av stöd*

(90) Mot bakgrund av ovanstående är kommissionens slutsats att åtgärderna 1, 2, 3 och 4 utgjorde statligt stöd till Valencia CF (åtgärderna 1 och 4), Hercules CF (åtgärd 2) och Elche CF (åtgärd 3).

7.2 **Kvantifiering av stödet**

(91) Kommissionen har fastställt de allmänna principerna för att beräkna stödinslaget i 2008 års tillkännagivande om garantier.

(92) Kommissionen noterar att de åtgärder som är föremål för granskning gjorde det möjligt för stödmottagarna att fortsätta sin verksamhet så att stödmottagarna, till skillnad från andra konkurrenter med ekonomiska svårigheter, inte drabbades av de negativa konsekvenser som normalt följer av negativa finansiella resultat.

(93) I enlighet med avsnitt 4.2 i 2008 års tillkännagivande om garantier anser kommissionen, för varje garanti, att stödbeloppet är lika med garantins stödinslag, dvs. det belopp som härrör från skillnaden mellan å ena sidan den

faktiska räntan på lånet som tas ut tack vare den statliga garantin plus garantiavgiften och å andra sidan den ränta som hade tagits ut på ett lån utan den statliga garantin. Kommissionen konstaterar att på grund av det begränsade antalet liknande transaktioner på marknaden utgör ett sådant riktmärke inte någon meningsfull jämförelse. Kommissionen kommer därför att använda sig av den relevanta referensräntan ([26]), som är 1 000 räntepunkter, på grund av de tre fotbollsklubbarnas svårigheter och lånens lågt värderade säkerheter, plus 124–149 räntepunkter som Spaniens basränta vid tidpunkten för stödåtgärderna. Som säkerhet för varje lån ställdes en pant på de förvärvade aktierna i klubbarna. Klubbarna befann sig emellertid i ekonomiska svårigheter, dvs. deras verksamhet gick med förlust, och det fanns ingen trovärdig lönsamhetsplan som visade att verksamheten skulle börja ge vinst för deras aktieägare. Därför ingick klubbarnas förluster i värdet på samma klubbs aktier. Värdet på dessa aktier som säkerhet för lån var därmed nästan noll. Enligt kommissionens beräkningar var stödbeloppet i de åtgärder som ska bedömas 20,381 miljoner euro för Valencia CF (19,193 miljoner euro genom åtgärd 1 plus 1,188 miljoner euro genom åtgärd 4), 6,143 miljoner euro för Hercules CF och 3,688 miljoner euro för Elche CF. Kommissionen har vid sin beräkning utgått från följande:

a) För åtgärd 1: Den tillämpade räntan på 6,5 % dras av från den tillämpliga marknadsräntan på 11,45 %, dvs. 1 000 räntepunkter för Valencia CF plus 145 räntepunkter som basränta för Spanien i november 2009 ([27]). Resultatet multipliceras med lånebeloppet 75 miljoner euro och lånets faktiska löptid på 5,17 år. Slutresultatet är lika med 19,193 miljoner euro.

b) För åtgärd 2: Den tillämpade räntan på 4,41 % dras av från den tillämpliga marknadsräntan på 11,24 %, dvs. 1 000 räntepunkter för Hercules CF plus 124 räntepunkter som basränta för Spanien i juli 2010 ([28]). Resultatet multipliceras med lånebeloppet 18 miljoner euro och lånets faktiska löptid på 5 år. Slutresultatet är lika med 6,143 miljoner euro.

c) För åtgärd 3: Den tillämpade räntan på 6,22 % dras av från den tillämpliga marknadsräntan på 11,49 %, dvs. 1 000 räntepunkter för Elche CF plus 149 räntepunkter som basränta för Spanien i februari 2011 ([28]). Resultatet multipliceras med lånebeloppet 14 miljoner euro och lånets faktiska löptid på 5 år. Slutresultatet är lika med 3,688 miljoner euro.

d) För åtgärd 4: Den tillämpade räntan på 6,5 % dras av från den tillämpliga marknadsräntan på 11,45 %, dvs. 1 000 räntepunkter för Valencia CF plus 145 räntepunkter som basränta för Spanien i november 2010 ([28]). Resultatet multipliceras med lånebeloppet 6 miljoner euro och återstoden av lånets faktiska löptid på 4 år. Slutresultatet är lika med 1,188 miljoner euro.

(94) Mot bakgrund av ovanstående uppgår det totala stödinslaget i åtgärderna 1, 2, 3 och 4 till 30,212 miljoner euro.

(95) Om det skulle slås fast att den aktuella garantin inbegriper vissa inslag av statligt stöd hävdar Fundacion Valencia att kommissionen även bör ta hänsyn till de perioder under vilka åtgärderna tillfälligt har upphävts eller ogiltigförklarats till följd av de olika rättsprocesser som förts i Spanien (se skäl 46 h). Kommissionen kan inte godta detta argument eftersom garantin inte oåterkalleligen upphävdes och ingen efterföljande återbetalning av det underliggande lånet skedde före försäljningen av aktierna i Valencia CF och att den fördel som erhölls genom garantierna behölls under hela perioden mellan beviljandet av garantin och upphävandet av garantin efter försäljningen av aktierna i Valencia CF.

7.3 **Stödets laglighet**

(96) I artikel 108.3 i EUF-fördraget föreskrivs att en medlemsstat inte får genomföra en stödåtgärd förrän kommissionen har fattat ett slutgiltigt beslut om att godkänna denna åtgärd. Kommissionen konstaterar att de identifierade åtgärderna beviljades i strid med den skyldighet att anmäla stödet och det genomförandeförbud som anges i artikel 108.3 i EUF-fördraget. Kommissionen anser därför att åtgärderna 1, 2, 3 och 4 ska klassificeras som olagligt statligt stöd.

([26]) Meddelande från kommissionen om en översyn av metoden för att fastställa referens- och diskonteringsräntor (EUT C 14, 19.1.2008, s. 6).
([27]) Se http://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/base_rates_eu27_en.pdf.
([28]) Se fotnot 27.

7.4 **Stödets förenlighet**

(97) Kommissionen ska bedöma huruvida de ovan identifierade stödåtgärderna kan anses vara förenliga med den inre marknaden. Enligt EU-domstolens rättspraxis är det upp till medlemsstaterna att anföra eventuella skäl till varför ett stöd är förenligt med den inre marknaden, och styrka att så är fallet ([29]).

(98) Kommissionen konstaterar att Spanien (eller någon berörd part) inte har inkommit med synpunkter på huruvida åtgärderna 2, 3 och 4 är förenliga med den inre marknaden enligt artikel 107.3 c i EUF-fördraget eller någon annan rättslig grund.

(99) Valencia CF hävdar att åtgärd 1 var förenlig med 2009 års tillfälliga gemenskapsram för statliga stödåtgärder för att främja tillgången till finansiering i den aktuella finansiella och ekonomiska krisen ([30]) (nedan kallad *2009 års tillfälliga gemenskapsram*) som antogs för att åtgärda brister som uppstått till följd av den ekonomiska och finansiella kris som inleddes i oktober 2008. Kommissionen konstaterar emellertid att Valencia CF:s svårigheter hade börjat före den finansiella krisen, redan det räkenskapsår som slutade i juni 2007 (se tabell 1), medan syftet med 2009 års tillfälliga gemenskapsram var att komma till rätta med problem som hade uppstått inom ramen för denna kris. Enligt avsnitt 4.3.2 i i den tillfälliga gemenskapsramen ska"[s]tödet beviljas företag som inte befann sig i svårigheter den 1 juli 2008; det får beviljas företag som inte befann sig i svårigheter vid den tidpunkten men råkade i svårigheter senare." Eftersom Valencia CF redan befann sig i svårigheter sedan juni 2007 anser kommissionen att 2009 års tillfälliga gemenskapsram inte kan tillämpas på åtgärderna till förmån för Valencia CF.

(100) Kommissionen ska bedöma huruvida städåtgärderna är förenliga med artikel 107.3 c i EUF-fördraget, som tillåter stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset.

(101) Vid sin bedömning av begreppet "utveckling av vissa näringsverksamheter" inom idrottssektorn har kommissionen tagit hänsyn till artikel 165.1 i EUF-fördraget och den sista strecksatsen i artikel 165.2 i EUF-fördraget, enligt vilken unionen ska bidra till att främja europeiska idrottsfrågor och beakta idrottens specifika karaktär, dess strukturer som bygger på frivilliga insatser samt dess sociala och pedagogiska funktion.

(102) I de synpunkter som LFP lämnade under granskningsförfarandet hävdar LFP att idrottsverksamhet som utövas av professionella idrottsklubbar obestridligen är en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse, vilket innebär att tillämpningen av konkurrensregler på dessa klubbar i enlighet med artikel 106.2 i EUF-fördraget inte får hindra att de särskilda uppgifter som tilldelats dem fullgörs. Kommissionen konstaterar att de aktuella åtgärderna vidtogs till stöd för professionella fotbollsklubbar snarare än amatöridrott. De tjänster som professionella fotbollsklubbar tillhandahåller styrs av marknadskrafter och därför finns det inget behov för staten att låta tillhandahållandet av sådana tjänster omfattas av en skyldighet att tillhandahålla allmännyttiga tjänster. Kommissionen noterar samtidigt att det inte har styrkts att Valencia CF:s tjänster hade anförtrotts klubben av de spanska myndigheterna på ett sätt som är förenligt med artikel 106.2 i EUF-fördraget, dvs. genom en lag i vilken det tydligt anges vilken den allmännyttiga tjänsten är, dess varaktighet, den relevanta ersättningen för den och beräkningen av denna. Mot bakgrund av ovanstående accepterar kommissionen inte att de aktuella åtgärderna till förmån för Valencia CF kan vara förenliga med artikel 106.2 i EUF-fördraget.

(103) För sin bedömning av stödåtgärder enligt artikel 107.3 c i EUF-fördraget har kommissionen utfärdat en mängd förordningar, gemenskapsramar, riktlinjer och meddelanden om stödformer och de horisontella eller sektorsvisa syften för vilka stödet beviljas.

(104) Mot bakgrund av de omtvistade åtgärdernas karaktär och det faktum att de aktuella fotbollsklubbarna befann sig i ekonomiska svårigheter när stödet beviljades och att stödet beviljades i syfte att avhjälpa dessa svårigheter, kommer kommissionen att granska huruvida kriterierna i 2004 års undsättnings- och omstruktureringsriktlinjer kan tillämpas, eftersom dessa riktlinjer gällde när de aktuella åtgärderna beviljades (2009, 2010 och 2011) och de tre fotbollsklubbarna kan klassificeras som företag i svårigheter enligt dessa riktlinjer. Spanien anser i detta sammanhang att om kommissionen skulle komma fram till att det finns inslag av statligt stöd i åtgärderna 1 och 4 bör ett sådant stöd anses förenligt med den inre marknaden enligt artikel 107.3 c i EUF-fördraget, och framför allt anses som omstruktureringsstöd enligt 2004 års undsättnings- och omstruktureringsriktlinjer.

([29]) Dom av den 28 april 1993 i mål C-364/90, Italien mot kommissionen, ECLI:EU:C:1993:157, punkt 20.
([30]) EUT C 83, 7.4.2009, s. 1.

(105) Som kommer att förklaras närmare nedan noterar kommissionen att de stödåtgärder som är föremål för granskning inte kan anses utgöra stöd som är förenligt med 2004 års undsättnings- och omstruktureringsriktlinjer, eftersom villkoren och principerna i dessa riktlinjer inte har uppfyllts.

7.4.1 *Återställandet av långsiktig lönsamhet*

(106) Enligt punkt 34 i 2004 års undsättnings- och omstruktureringsriktlinjer ska omstruktureringsstöd beviljas under förutsättning att en omstruktureringsplan som kommissionen ska ha godkänt för varje enskilt stöd genomförs. I punkt 35 förklaras att omstruktureringsplanen, som ska ha en så kort varaktighet som möjligt, ska göra det möjligt att återställa företagets långsiktiga lönsamhet inom en rimlig tid och på grundval av realistiska antaganden om de framtida villkoren för verksamheten.

(107) Enligt punkt 36 i 2004 års undsättnings- och omstruktureringsriktlinjer måste planen beskriva de omständigheter som lett till att företaget hamnat i svårigheter och beakta den nuvarande situationen och den väntade marknadsutvecklingen baserat på optimistiska, pessimistiska och neutrala antaganden.

(108) Planen måste göra det möjligt för företaget att övergå till en ny struktur som ger det utsikter till att kunna täcka alla sina kostnader, inklusive avskrivning och finansiella avgifter. Den förväntade avkastningen på eget kapital måste vara tillräckligt hög för att det omstrukturerade företaget ska kunna konkurrera på marknaden av egen kraft (punkt 37).

(109) Under det formella granskningsförfarandet hävdade Spanien att beslutet att bevilja åtgärd 1 till Fundacion Valencia baserades på en lönsamhetsplan från maj 2009.

(110) Kommissionen konstaterar att lönsamhetsplanen inte innehåller optimistiska, pessimistiska och neutrala antaganden eller en analys av de risker som skulle kunna påverka omstruktureringen av Valencia CF, t.ex. följderna av klubbens olika tänkbara placeringar i ligans sluttabell, ändrade priser på fastighetsmarknaden, sponsormarknaden eller på marknaden för sändningsrättigheter, potentiella risker beträffande fansens möjlighet att betala för säsongsbiljetter eller för biljetter till enstaka matcher, spelarnas skaderisk, ändringar på marknaden för spelarövergångar etc.

(111) De finansiella resultat som förutspåddes i lönsamhetsplanen var dessutom lägre än vad som kunde anses vara tillräckligt för att återställa Valencia CF:s långsiktiga lönsamhet. Som framgår av tabell 6 förutspåddes i lönsamhetsplanen rörelseförluster fram till det räkenskapsår som slutade i juni 2013, dvs. under fyra år efter beviljandet av 2009 års statliga garanti. De förutspådda rörelsevinsterna för de räkenskapsår som slutade i juni 2014 och juni 2015 hade därtill en mycket låg rörelsemarginal, nämligen 1 % respektive 4 %. När det gäller klubbens förutspådda resultat före skatt fram till det räkenskapsår som slutade i juni 2015 gäller slutligen samma analys som för rörelseresultatet ovan, där de mycket höga resultaten på 50,5 miljoner euro det räkenskapsår som slutade i juni 2011 och 154,8 miljoner euro i juni 2012 inte är representativa för klubbens resultat utan utgör extraordinära resultat som beror på försäljning av tomtmark.

(112) När det gäller återställandet av lönsamheten drar kommissionen mot bakgrund av ovanstående slutsatsen att de olika åtgärdernas påverkan inte vederbörligen har kvantifierats och att den lönsamhet som förutspås i de olika antagandena inte är tillräcklig. Kommissionen anser därför att lönsamhetsplanen, även om den kan betraktas som en riktig omstruktureringsplan i den mening som avses i 2004 års undsättnings- och omstruktureringsriktlinjer, var ofullständig och kunde inte göra det möjligt för Valencia CF att återställa sin långsiktiga lönsamhet inom en rimlig tid.

(113) När det gäller Hercules CF och Elche CF konstaterar kommissionen att det inte har lämnats in någon lönsamhetsplan för dessa två klubbar, och att punkt 34 i 2004 års undsättnings- och omstruktureringsriktlinjer därför inte heller är uppfylld för dessa två klubbar.

7.4.2 *Åtgärder för att undvika snedvridning av konkurrensen (kompensationsåtgärder)*

(114) Enligt punkt 38 i 2004 års undsättnings- och omstruktureringsriktlinjer måste kompenserande åtgärder vidtas för att säkerställa att de negativa effekterna på handelsvillkoren minimeras så mycket som möjligt. Dessa åtgärder kan omfatta avyttring av tillgångar, kapacitetsminskningar eller neddragen marknadsnärvaro och sänkning av inträdeshindren på de berörda marknaderna (punkt 39).

(115) Försäljning av tillgångar i förlustbringande verksamheter som under alla omständigheter är nödvändiga för att återställa lönsamheten, kommer i detta sammanhang inte att bedömas som en minskning av kapaciteten eller marknadsnärvaron vid bedömningen av kompensationsåtgärderna (punkt 40).

(116) Som kompensationsåtgärder för Valencia CF föreslår Spanien att klubbens mest värdefulla spelare ska säljas (se skäl 41). Kommissionen konstaterar emellertid att de sålda spelarna användes i klubbens förlustbringande verksamhet, dvs. deltagandet i fotbollsturneringar, och att dessa försäljningar därför inte kan anses ha minskat kapaciteten eller resultatet på Valencias lönsamma verksamhetsområden. Dessutom konstaterar kommissionen att försäljningen av ovannämnda spelare var en nödvändig omstruktureringsåtgärd för att återställa Valencia CF:s lönsamhet, vilket även framgår av 2009 års lönsamhetsplan för klubben. Dessa försäljningar var verkligen nödvändiga för klubbens ekonomiska återhämtning, tack vare ökade intäkter och en minskning av de höga kostnaderna för dyra spelare. Även om dessa försäljningar i slutändan kan gynna en konkurrent var deras främsta syfte att återställa Valencias lönsamhet. Därför kan de inte anses ge Valencia CF:s konkurrenter någon fördel.

(117) Sett till 2004 års undsättnings- och omstruktureringsriktlinjer anser kommissionen därför att de kompensationsåtgärder som Spanien har föreslagit inte är tillräckliga för att säkerställa att de negativa effekter på handelsvillkoren som beviljandet av stödet till Valencia CF innebär minimeras så mycket som möjligt.

(118) När det gäller Hercules CF och Elche CF konstaterar kommissionen att inga kompensationsåtgärder för dessa två klubbar har meddelats, och att punkt 38 i 2004 års undsättnings- och omstruktureringsriktlinjer därför inte heller är uppfylld för dessa två klubbar.

7.4.3 *Stöd begränsat till ett minimum (eget bidrag)*

(119) Enligt punkt 43 i 2004 års undsättnings- och omstruktureringsriktlinjer, för att begränsa stödet till omstruktureringskostnader till vad som är absolut nödvändigt, ska stödmottagarna i väsentlig utsträckning bidra till omstruktureringen med egna medel. Detta kan inbegripa försäljning av tillgångar som inte är oundgängliga för företagets överlevnad, eller extern finansiering till marknadsvillkor.

(120) De egna medlen ska vara reella, dvs. faktiska, exklusive alla väntade vinster såsom kassaflöden (punkt 43 i 2004 års undsättnings- och omstruktureringsriktlinjer). De egna medlen får inte i sig inbegripa ytterligare statligt stöd. För stora företag som Valencia CF ([31]) anser kommissionen vanligtvis att ett bidrag på minst 50 % av omstruktureringskostnaderna är lämpligt. I undantagsfall och i samband med särskilt svåra omständigheter kan kommissionen emellertid godkänna ett mindre bidrag (punkt 44 i 2004 års undsättnings- och omstruktureringsriktlinjer).

(121) Mot bakgrund av det totala kapitaltillskottet på 92,4 miljoner euro som Valencia CF erhöll 2009, som kan betraktas som dess omstruktureringskostnader, föreslår Spanien att det privata deltagandet i kapitaltillskottet på 18,8 miljoner euro ska ses som eget bidrag. Kommissionen konstaterar emellertid att detta privata deltagande utgjorde 20 % av de totala omstruktureringskostnaderna. Kommissionen anser därför att det privata deltagandet i 2009 års kapitaltillskott till Valencia CF inte är tillräckligt för att kunna accepteras som eget bidrag.

(122) När det gäller Hercules CF och Elche CF konstaterar kommissionen att åtgärderna 2 och 3 utgjorde 100 % av finansieringskällan för respektive kapitaltillskott till dessa klubbar och att det därför inte förekom något privat deltagande i dessa åtgärder.

(123) Kommissionen anser därför att villkoren i punkt 43 i 2004 års undsättnings- och omstruktureringsriktlinjer inte har uppfyllts.

([31]) Enligt *kommissionens rekommendation av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag* (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36), utgörs kategorin mikroföretag samt små och medelstora företag (SMF) av företag som sysselsätter färre än 250 personer och vars årsomsättning inte överstiger 50 miljoner euro eller vars balansomslutning inte överstiger 43 miljoner euro per år. Dessutom ska uppgifterna för beräkning av personalstyrkan och de finansiella beloppen hämtas från det senast godkända räkenskapsåret och beräknas på årsbasis. I det aktuella ärendet hade Valencia CF, under de senast godkända räkenskapsåren före åtgärderna 1 och 2, en årsomsättning på 99,4 miljoner euro det räkenskapsår som slutade i juni 2008 och 82,4 miljoner euro det räkenskapsår som slutade i juni 2009. Valencia CF låg därför över tröskelvärdena för när ett företag anses utgöra ett litet eller medelstort företag.

7.4.4 *Engångsprincipen*

(124) Slutligen måste stödet efterleva punkt 72 i 2004 års undsättnings- och omstruktureringsriktlinjer, enligt vilken ett företag som har mottagit undsättnings- och omstruktureringsstöd de senaste tio åren inte är berättigat till undsättnings- och omstruktureringsstöd (engångsprincipen). När det gäller Valencia CF, som var stödmottagare för åtgärderna 1 och 4, hävdar Spanien att åtgärd 4 endast är en utökning av den befintliga garantin på 6 miljoner euro och att det därför inte kan betraktas som en ny garanti och således nytt stöd till Valencia CF. Kommissionen konstaterar emellertid att den utökning av 2009 års befintliga statliga stöd som genomfördes 2010 inte förutsågs eller planerades när 2009 års statliga garanti ursprungligen beviljades. Utökningen hade i stället en tillfällig karaktär eftersom den beviljades som kompensation för att den ränteinbetalning för det garanterade lånet som skulle ha genomförts den 26 augusti 2010 oförväntat uteblev (se skäl 10). Kommissionen anser därför att åtgärd 4 utgör en ny statlig garanti till förmån för Valencia CF och kan särskiljas från åtgärd 1. Eftersom Valencia CF mottog omstruktureringsstöd två gånger under en tioårsperiod, nämligen 2009 och 2010, när klubben mottog 2009 års statliga garanti och 2010 års utökning av den tidigare (2009) beviljade garantin, är kommissionens slutsats att engångsprincipen inte har iakttagits i samband med åtgärd 4 till förmån för Valencia CF.

7.5 **Slutsatser**

(125) Mot bakgrund av ovanstående konstaterar kommissionen att 2009 års statliga garanti och 2010 års utökning till förmån Valencia CF, 2011 års statliga garanti till förmån för Hercules CF och 2011 års statliga garanti till förmån för Elche CF beviljades i strid med artikel 108.3 i EUF-fördraget. Kommissionen anser även att åtgärderna inte uppfyller villkoren i 2004 års undsättnings- och omstruktureringsriktlinjer. Kommissionen anser därför att stödet inte är förenligt med den inre marknaden.

7.6 **Återkrav**

(126) Enligt EUF-fördraget och domstolens fasta rättspraxis är kommissionen behörig att besluta att medlemsstaten i fråga ska avskaffa eller ändra stöd när den har konstaterat att det är oförenligt med den inre marknaden ([32]). Domstolen har också konsekvent hävdat att en medlemsstats skyldighet att avskaffa stöd som kommissionen anser vara oförenligt med den inre marknaden är utformad för att återupprätta den tidigare rådande situationen ([33]). I detta sammanhang har domstolen fastställt att detta mål är uppnått när stödmottagaren har återbetalat de belopp som beviljades genom olagligt stöd, och stödmottagaren sålunda förlorar de fördelar denne åtnjöt på marknaden i förhållande till sina konkurrenter och den situation som förelåg före utbetalningen av stödet är återställd ([34]).

(127) I enlighet med rättspraxis fastställdes i artikel 16.1 i rådets förordning (EU) 2015/1589 ([35]) att ”[v]id negativa beslut i fall av olagligt stöd ska kommissionen besluta att den berörda medlemsstaten ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva stödet från mottagaren […]”.

(128) Eftersom ingen av de aktuella åtgärderna anmäldes till kommissionen, vilket strider mot artikel 108 i EUF-fördraget, ska de följaktligen anses utgöra olagligt och oförenligt stöd som måste återbetalas för att återställa den situation som rådde på marknaden innan de beviljades. Återkravet bör omfatta tiden mellan när fördelen kom stödmottagaren till godo, dvs. när stödet ställdes till stödmottagarens förfogande, fram till det faktiska återkravet, och det stöd som ska återkrävas ska löpa med ränta fram till den dag då stödet faktiskt har återbetalats.

(129) Kommissionen noterar att Valencia CF har hävdat (se skäl 41 b) att eftersom äganderätten till Valencia CF överläts inom ramen för ett öppet anbudsförfarande speglades (det eventuella) stödinslaget i marknadspriset och ingick i anskaffningspriset, och att det därför är den som säljer aktierna som behåller värdet av stödet. Enligt Valencia CF ska det statliga garantibeloppet därför återvinnas från säljaren, dvs. Fundacion Valencia.

(130) Såsom förklarades i skälen 47 och 48 anser kommissionen att eftersom det var klubben som genom försäljningen 2014 i slutändan gynnades av åtgärderna 1 och 4 överfördes stödet även till Valencia CF:s nya ägare.

([32]) Se dom av den 12 juli 1973 i mål C-70/72, kommissionen mot Tyskland, ECLI:EU:C:1973:87, punkt 13.
([33]) Se dom av den 14 september 1994 i de förenade målen C-278/92, C-279/92 och C-280/92, Spanien mot kommissionen, ECLI:EU:C:1994:325, punkt 75.
([34]) Se dom av den 17 juni 1999 i mål C-75/97, Belgien mot kommissionen, ECLI:EU:C:1999:311, punkterna 64–65.
([35]) Rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 24.9.2015, s. 9).

(131) Kommissionen noterar att Elche CF och Hercules CF för närvarande är föremål för kollektiva insolvensförfaranden (se skälen 18 och 20). Enligt fast rättspraxis påverkar den omständigheten att en stödmottagare är insolvent eller föremål för ett konkursförfarande inte stödmottagarens skyldighet att återbetala olagligt och oförenligt stöd ([36]).

8. **SLUTSATSER**

(132) Kommissionen konstaterar att Spanien olagligen har genomfört stöd på totalt 30,212 miljoner euro i strid med artikel 108.3 i EUF-fördraget i form av

a) den statliga garanti som IVF 2009 beviljade för förvärv av aktier i Valencia CF,

b) den statliga garanti som IVF 2010 beviljade för förvärv av aktier i Hercules CF,

c) den statliga garanti som IVF 2011 beviljade för förvärv av aktier i Elche CF.

d) 2010 års utökning av den garanti som IVF beviljade 2009, för att täcka en ökning av det befintliga lånet från 2009 för förvärv av aktier i Valencia CF.

(133) Kommissionen konstaterar att Spanien inte har beviljat nytt stöd genom 2013 års betalning på 4,9 miljoner euro inom ramen för de statliga garantier som IVF beviljade till förmån för Valencia CF.

(134) Stödet är inte förenligt med den inre marknaden eftersom det inte kan godkännas som omstruktureringsstöd eller någon annan typ av stöd.

(135) De belopp som ska återkrävas är 20,381 miljoner euro från Valencia CF, 6,143 miljoner euro från Hercules CF och 3,688 miljoner euro från Elche CF.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande åtgärder utgör statligt stöd som Spanien olagligen har genomfört i strid med artikel 108.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och är oförenligt med den inre marknaden:

Åtgärd 1

Den statliga garanti på 19,193 miljoner euro som IVF beviljade den 5 november 2009 för ett banklån till Fundación Valencia för teckning av aktier i Valencia CF, inom ramen för ett kapitaltillskott till Valencia CF.

Åtgärd 2

Den statliga garanti på 6,143 miljoner euro som IVF beviljade den 26 juli 2010 för ett banklån till Fundación Hercules för teckning av aktier i Hercules CF, inom ramen för ett kapitaltillskott till Hercules CF.

Åtgärd 3

Den statliga garanti på 3,688 miljoner euro som IVF beviljade den 17 februari 2011 för två banklån till Fundación Elche för teckning av aktier i Elche CF, inom ramen för ett kapitaltillskott till Elche CF.

Åtgärd 4

Den utökning av garantin till Fundacion Valencia på 1,188 miljoner euro som IVF beviljade den 10 november 2010 för betalning av försenade räntor, kostnader och kapital för det lån som garanterades genom åtgärd 1.

([36]) Dom av den 14 september 1994 i mål C-42/93, Spanien mot kommissionen (Merco), ECLI:EU:C:1994:326.

Artikel 2

1. Spanien ska återkräva det oförenliga stöd som avses i artikel 1 från Valencia CF för åtgärderna 1 och 4, från Hercules CF för åtgärd 2, och från Elche CF för åtgärd 3.

2. Det stöd som ska återkrävas ska innefatta ränta från och med den dag då stödet ställdes till stödmottagarnas förfogande till och med den dag det faktiskt har återbetalats.

3. Räntan ska beräknas som sammansatt ränta enligt kapitel V i kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 ([37]) och kommissionens förordning (EG) nr 271/2008 ([38]) om ändring av förordning (EG) nr 794/2004.

4. Spanien ska upphöra med alla utbetalningar av det stöd som avses i artikel 1, med verkan från den dag då detta beslut antas.

Artikel 3

1. Återkravet av det stöd som avses i artikel 1 ska genomföras omedelbart och effektivt.

2. Spanien ska säkerställa att detta beslut genomförs inom fyra månader efter den dag då detta beslut har delgetts.

Artikel 4

1. Inom två månader efter den dag då detta beslut har delgetts ska Spanien lämna följande uppgifter till kommissionen:

a) Det totala belopp (kapital och räntor) som ska återkrävas från varje stödmottagare.

b) En detaljerad beskrivning av de åtgärder som redan har vidtagits eller som planeras för att rätta sig efter detta beslut.

c) Dokument som visar att stödmottagarna har anmodats att betala tillbaka stödet.

(2) Spanien ska hålla kommissionen underrättad om utvecklingen vad gäller de nationella åtgärder som har vidtagits för att genomföra detta beslut till dess att återkravet av det stöd som avses i artikel 1 har slutförts. Spanien ska på kommissionens begäran omgående lämna uppgifter om de åtgärder som redan har vidtagits eller som planeras för att rätta sig efter detta beslut. Spanien ska också lämna detaljerade uppgifter om de stödbelopp och räntebelopp som redan har återkrävts från stödmottagarna.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till Konungariket Spanien

Utfärdat i Bryssel den 4 juli 2016.

På kommissionens vägnar
Margrethe VESTAGER
Ledamot av kommissionen

([37]) Kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EU) 2015/1589 om tillämpningsföreskrifter för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 140, 30.4.2004, s. 1).

([38]) Kommissionens förordning (EG) nr 271/2008 av den 30 januari 2008 om ändring av förordning (EG) nr 794/2004 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för arikel 93 i EG-fördraget (EUT L 82, 25.3.2008, s. 1).